SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLIV
SERIA II
Nr. 12 013

6 PAGINI
50 BANI

LUNI
18 IANUARIE
1988

Înaltă angajare comunistă, patriotică, revoluționară pentru creșterea contribuției tinerei generații la ampla operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România

de participanții la Plenara comună a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și a Consiliului Național al Organizației Pionierilor

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Participanții la Plenara comună a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, exprimînd gîndurile și voința milioanelor de copii și tineri ai patriei, dau glas, din adîncul inimilor, sentimentelor de profundă stimă și aleasă recunoștință, de dragoste fierbinte pe care le nutresc față de dumneavoastră, față de neobosita și rodnica activitate pe care o desfășurați în fruntea partidului și statului, pentru binele și fericirea întregului nostru popor, pentru cauza socialismului și păcii, pentru o lume mai bună și mai dreaptă pe planeta noastră.

Desfășurîndu-și lucrările în atmosfera de puternic entuziasm creator, de angajare deplină, revoluționară a întregului popor în înfăptuirea prevederilor planului de dezvoltare economico-socială a țării, plenara noastră ne oferă prilejul de a vă adresa, încă o dată, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cele mai vii și fierbinți mulțumiri pentru minunatele condiții de muncă, viață și învățătură, pentru grija permanentă pe care o acordați educării comuniste, revoluționare și formării multilaterale a tinerei generații a patriei.

Cu cel mai ales respect și înaltă considerație, aducem un cald omagiu tovarășei Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de largă recunoaștere internațională, pentru contribuția importantă adusă la înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, la progresul neîntrerupt al științei, învățămîntului și culturii românești, pentru preocuparea statornică pe care o acordă educării și pregătirii tinerei generații, promovării nobilelor idealuri de pace, înțelegere și cooperare între popoare.

Vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că, însușindu-și pe deplin tezele și orientările de o inestimabilă valoare teoretică și practică, cuprinse în magistralul Raport prezentat de dumneavoastră în cadrul marelui forum democratic al partidului, plenara noastră a analizat cu exigență și responsabilitate, critic și autocritic, atît realizările, cît și neîmplinirile care s-au manifestat în activitatea organizațiilor revoluționare ale tineretului, stabilind, în spiritul și pe baza documentelor Conferinței Naționale, măsuri concrete, în vederea perfecționării întregii activități de educare comunistă, prin muncă și pentru muncă a tinerei generații, creșterii rolului organelor și organizațiilor U.T.C., A.S.C. și de pionieri, a contribuției tuturor tinerilor la înfăptuirea exemplară a planului pe anul 1988, la realizarea în bune condiții a obiectivelor strategice ale dezvoltării economico-sociale a țării pe întregul cincinal 1986—1990.

În vederea traducerii în viață a sarcinilor de înaltă răspundere ce revin tinerei generații ne angajăm, mult iubite și stimate tovarășe secretar general, să acționăm cu fermitate în direcția dezvoltării intensive a industriei, înfăptuirii programelor de organizare și modernizare a producției, pentru realizarea exemplară a producției fizice și a celei destinate exportului, stimularea inițiativelor menite să determine îmbunătățirea calității produselor, reducerea consumului de materii prime, materiale, combustibil și energie, sporirea aportului științei, învățămîntului și culturii în realizarea programelor de dezvoltare dinamică, armonioasă a țării.

Vă încredințăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că, în consens cu marile responsabilități ce revin tinerei generații, organizațiilor sale revoluționare, vom acționa, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid cu și mai multă hotărîre pentru formarea și educarea comunistă, patriotică și revoluționară a tinerilor, studenților și copiilor în spiritul muncii, al respectului față de făuritorii bunurilor materiale, pentru însușirea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane, în general, pentru afirmarea în viață a valorilor și normelor eticii și echității socialiste, ale muncii și vieții comuniștilor.

Însușindu-ne pe deplin noile exigențe ce decurg din hotărîrile conferinței, din indicațiile și orientările dumneavoastră pentru activitatea tinerei generații, a organizațiilor sale revoluționare, vom acționa neabătut pentru întărirea muncii politico-educative, astfel încît toți tinerii să-și lărgească orizontul pregătirii profesionale și politice, să devină militanți activi pentru afirmarea noului în toate domeniile vieții economico-sociale, să se comporte întotdeauna ca revoluționari devotați cauzei partidului, intereselor majore ale patriei, să participe activ, fiecare la locul său de muncă, la realizarea integrală și la un nivel calitativ, a sarcinilor de producție și învățătură.

Exprimîndu-ne și cu acest prilej aderiunea deplină la politica externă a partidului și statului nostru, în numele tuturor copiilor și tinerilor României socialiste, al generației crescute și formate în anii de glorie ai celei mai rodnice epoci din istoria noastră națională, vă aducem, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, un profund omagiu pentru eforturile neobosite, clarviziunea și consecvența strălucită cu care acționați în direcția soluționării corespunzătoare, în interesul popoarelor, al tinerei generații de pretutindeni, a marilor probleme cu care se confruntă lumea contemporană, pentru contribuția hotărîtoare dedicată afirmării României socialiste pe arena internațională, creșterii permanente a prestigiului său în lume.

Într-o deplină unitate de gînd și faptă revoluționară, însuflețiți permanent de luminosul dumneavoastră exemplu de muncă și viață comunistă, pildă vie ce ne călăuzește pașii, exprimăm, încă o dată, hotărîrea noastră fermă și nestrămutată de a acționa și în viitor pentru înfăptuirea politicii înțelepte a Partidului Comunist Român, pentru sporirea contribuției tinerei generații la ampla operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a țării spre comunism, spre continua înflorire a scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

Acum, cînd întreaga noastră națiune omagiază împlinirea a peste 55 de ani de activitate revoluționară și aniversarea zilei dumneavoastră de naștere, în numele tuturor copiilor și tinerilor patriei, permiteți-ne să vă urăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, din adîncul inimilor noastre fierbinți, multă sănătate și putere de muncă spre binele țării, partidului și întregului nostru popor.

Să ne trăiți întru mulți ani, iubit conducător!

COMITETUL CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST,
CONSILIUL UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN ROMÂNIA,
CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În spiritul orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, al sarcinilor stabilite la recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

SĂ ACȚIONĂM CU HOTĂRÎRE PENTRU REALIZAREA PLANULUI PE LUNA IANUARIE, PE PRIMUL TRIMESTRU, PE ÎNTREGUL AN

Faptele — măsura exactă a participării tinerilor la bunul mers al producției

Așa cum s-a subliniat și la recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., măsurile care s-au luat pentru realizarea planului pe prima decadă a lunii ianuarie și, în continuare, pe întreaga lună și întreg trimestrul, dovedesc, încă din start, că 1988 este și trebuie să fie un an hotărîtor. Sînt asigurate în acest sens toate condițiile necesare. Tocmai de aceea se impune ca în perioada următoare să se acționeze cu sporită răspundere pentru situarea activității economice la nivelul posibilităților existente. Cu alte cuvinte, eforturile tuturor oamenilor muncii trebuie îndreptate cu mai multă hotărîre în direcția îndeplinirii integrale a planului la toate sortimentele și toți indicatorii, un accent deosebit punîndu-se pe realizarea și livrarea la termen și în condiții de înaltă calitate a producției pentru export. Se cere, în acest scop, ca în toate unitățile economice să se folosească la maximum timpul de lucru și capacitățile de producție, să se combată cu fermitate manifestările de indisciplină, să se respecte riguros normele de consum legiferate, să se aplice prompt și eficient programele de modernizare tehnologică, să se acționeze cu simț gospodăresc, la fiecare loc de muncă, pentru stimularea inițiativelor privind economisirea resurselor materiale. Aceste exigențe nu sînt altceva decît pîrghii firești ale demersului nostru cotidian pentru o nouă calitate a muncii și, implicit, a vieții fiecăruia dintre noi.

Este un adevăr de necontestat că grandioasele programe pe care le avem de înfăptuit sînt expresia nemijlocită a dorinței noastre de mai bine. În tripla noastră calitate de proprietari, producători și beneficiari, avem la îndemînă posibilități concrete de a înfăptui întregul ceea ce am hotărît, participînd plenar la făurirea noului destin al patriei. Nimic mai firesc într-o societate socialistă ca a noastră, unde democrația muncitorească, revoluționară constituie o realitate de necontestat, aflată în plin proces de perfecționare și dezvoltare. Pe fondul acestei democrații, profunde, atotcuprinzătoare, alături de ceilalți oameni ai muncii, tinerii sînt implicați astăzi, mai mult ca oricînd, în rezolvarea tuturor problemelor care privesc munca și viața lor. Grație uriașei încrederi pe care partidul, secretarul său general o investesc în ei, tinerilor le revin azi răspunderi majore în toate domeniile de activitate. Și în economie aceste răspunderi ies cu putere în evidență. Că tînăra generație este în permanență la înălțimea încrederii acordate, o probează faptele, fapte care și în primele două săptămîni ale acestui an întregesc un bilanț bogat, extrem de mobilizator. Însuflețiți de prețioasele îndemnuri și orientări formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, tinerii înscriu zilnic, în unitățile în care lucrează, noi file în cronica muncii pentru țară, noi și importante realizări, tot atîtea împliniri care dau adevărata măsură a angajării lor revoluționare, constituind firească expresie a omagiului pe care ei îl aduc din inimă, împreună cu întregul nostru popor, marelui cîrmuitor al României socialiste, neobositei sale activități revoluționare puse în slujba înfloririi necontenite a patriei. (Relatări în pagina a III-a)

CRONICĂ DE ÎNTRECERE

PERIOADĂ DE ACTIVITATE RECORD

Acționînd pentru sporirea producției de cărbune la nivelul exigențelor formulate de Conferința Națională a partidului, colectivele unităților cu activitate în subteran și la suprafață componente ale Combinatului minier Motru au declarat perioada premergătoare sărbătorii de la 26 ianuarie perioadă de activitate record în extracția cărbunelui energetic. Ca urmare, minerii de la Horăști au reușit să livreze în plus în prima jumătate a lunii ianuarie 4 000 tone de lignit, cei de la Roșiuța — 6 000 tone, în vreme ce la Lupoaia și Ploștina producțiile suplimentare se ridică la cîte 2 500 de tone. La rîndul său, colectivul minei Cojmănești, din bazinul Jiț, a extras peste prevederi 1 300 tone de cărbune, iar cel de la Tehomir — 1 000 de tone.

PRODUCȚIE SUPLIMENTARĂ DE EXPORT

Preocupați de realizarea ritmică, la un nivel calitativ superior a producției de export, constructorii de mecanică fină și produse electronice de la Întreprinderea Electromureș din Tîrgu Mureș înscriu noi succese în producție. Astfel, în prima jumătate a lui ianuarie, colectivul de aici și-a onorat în proporție de 70 la sută planul de export prevăzut pe această lună. Ca urmare, a fost realizată, în avans față de grafice, o producție în valoare de peste 3 milioane lei, destinată beneficiarilor externi — firme din Anglia, R.F.G., R.S. Cehoslovacă, R.D.G. și din alte țări.

ENERGIE ELECTRICĂ PESTE PLAN

Intrată în funcțiune cu numai cîteva luni în urmă, Centrala electrotermică de la Suceava a reușit să furnizeze o producție suplimentară de energie electrică de 12 milioane kilowați oră. Îmbunătățirile aduse pe parcurs primului turbogenerator asigură în prezent o putere medie superioară cu 33 la sută nivelului stabilit inițial. Muncitorii și specialiștii centralei sucevene își concentrează atenția în prezent asupra intensificării lucrărilor de punere în funcțiune a celui de-al doilea grup energetic de 50 de megawați.

OPERA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

cutezător program al devenirii noastre comuniste

Dacă umanismul este totodată explicație a omului și program de reconstrucție, el presupune, în egală măsură, autenticitatea teoretică și capacitatea practică, înfăptuitoare.

Atrăgînd atenția în magistralul Raport prezentat de Conferința Națională a partidului asupra necesității de a face distincție între orientările filosofice, politice, sociologice raționaliste și deschise către om, dar limitate în mesajul lor, și, cele iraționaliste, antidemocratice și antiprogresiste din lumea contemporană, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, dădea un îndreptar sigur de apreciere și valorizare. În același timp, prin această distincție de incontestabilă putere operațională, se mai prevenea și asupra necesității diferențierii între concepțiile despre om, raționaliste în fondul lor și generoase în intenția primă, dar abstracte, și umanismul revoluționar ca explicație consecvent științifică și ca program și mijloc, cadru de realizare a omului ca om total. Adică de înfăptuire a ființei noastre ca umanitate autentică, a ființei noastre ca demiurg al realității în care trăim, a ființei noastre ca individualitate prin societate și ca societate prin împlinirea individuală. „Esența umanismului revoluționar, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, constă în situarea omului în centrul întregii preocupări și activități ale societății și, în același timp, în stabilirea unor raporturi armonioase între individ și societate. Umanismul revoluționar concepe afirmarea și dezvoltarea plenară a personalității umane nu izolat, ci în cadrul ansamblului societății, promovînd principiul rațional și generos, potrivit căruia fericirea personală nu se poate realiza încălcînd dreptul la fericirea altora, ci numai în cadrul înfăptuirii fericirii generale a colectivității, a poporului, a umanității".

În dezbaterea în care se află angajate „umanismele" contemporane, omul ca ființă individuală și socială rămîne un deziderat abstract atîta timp cît se accentuează numai pe o latură sau alta. Or, în conceptul

Un umanism al prezentului, un umanism al viitorului

lor autentic, cele două dimensiuni se presupun ca laturi ale aceluiași întreg. Cea mai frumoasă armonie de care vorbea un antic, omul ca produs și expresie a acestei armonii se înfăptuiește numai în interdependența celor două componente și ca identitate a lor.

De bună seamă, sîntem, fiecare în parte, ființe determinate, trăitoare într-un timp dat, într-o istorie, într-un orizont social și național, într-un climat politic. Nu ne putem desprinde de mediul social, de componenta socială, în fond de condiția noastră, ca de ceva exterior, pentru că, ontologic vorbind, sîntem ceea ce sîntem în și prin viața socială, altfel riscăm să nu ne mai putem onora condiția umanității. Nu ne putem desprinde de determinația noastră socială ca de ceva exterior, pentru că aceasta ne este constitutivă, definitorie.

Cine se percepe și se acceptă ca existență individuală care intră în societate ca într-un rol, cine se admite într-un singur sens, centripet, nu numai că-și pregătește conștient sau nu, mai degrabă nu, sau, oricum, cu minimă (poate, chiar, absentă) responsabilitate, eșecul uman. Și, ceea ce este mai grav, provoacă eșecuri dincolo de sine, perturbații la nivelul relațiilor sociale. Iar aceste eșecuri apar nu mai puțin ca o „agresiune" față de colectivitate, consonînd cu prejudiciile datorate imixtiunii individualismului în structurile societății socialiste, contravenînd principiilor morale și politice proprii modului nostru de gîndire și viață.

De aceea, în mod statornic, cu intransigență revoluționară și înalt spirit științific, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a atras atenția asupra efectelor grave ale individualismului ca refuz al celorlalți și ca împotrivire față de ceilalți.

Problema nu este numai, nu neapărat, nu în primul rînd, teoretică. Ea este practică, privind relațiile interumane și efortul colectiv de construcție.

Partidului nostru, fiecăruia dintre noi, de aceea, nu ne este, nu ne poate fi indiferentă apariția unor „manifestări străine eticii și echității socialiste, spiritului revoluționar", cum prevenea secretarul general al partidului nostru.

Nu este indiferentă, pentru că umanismul societății noastre este unul al poporului, prin popor și pentru popor. Este garanția realizării individuale în societate și ca societate, și a vieții sociale ca temei sigur pentru înflorirea personalității umane.

Căci, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, „avem permanent în vedere faptul că fiecare om are individualitatea și personalitatea sa bine distincte. Trebuie să existe deplină claritate: nu ne propunem și nu putem propune uniformizarea omului. Aceasta ar fi o absurditate, un non-sens. Urmărim crearea condițiilor celor mai propice ca omul să se poată manifesta plenar în toate domeniile vieții sociale, fiecare cu capacitățile, personalitatea și felul său de a fi, în spiritul comun întregii societăți".

Așadar, un umanism al sanselor deplinei implicări, un umanism al faptei și înfăptuirii, un umanism al realizării fiecăruia prin comuniune cu semenii săi — singura chezășie a autoafirmării și împlinirii umane. Un umanism ca realitate a noastră și ca program mereu deschis. Un umanism al prezentului și al viitorului.

Prof. univ. dr.
GH. VLĂDUȚESCU

FAMILIA TINARA
DĂ MARILOR RĂSPUNDERI ALE SOCIETĂȚII!
PAGINA A 2-A

EVENIMENTE ÎN VIAȚA ORGANIZAȚIILOR U.T.C. – CONFERINȚELE DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI
Dezbateri concrete într-un climat de înaltă exigență comunistă
(În pagina a V-a)

ISTORIA – RĂDĂCINA DE AUR A EXISTENȚEI NOASTRE DE ZI CU ZI

REPORTAJUL NOSTRU

Clădirea, cochetă, construită în stil românesc, îmbrăcată în verdeață de primăvara pînă toamna tîrziu adăpostește „Muzeul Olteniei" din Craiova care va aniversa în curînd 75 de ani de la înființare. Aici istoria constituie nu numai o prezență, copleșitoare, ci și un generos spațiu de reverberație sufletească.

Importanța cunoașterii și cinstirii trecutului, a studiului istoriei, a fost de atîtea ori subliniată de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Și ne reamintim de aceasta cu atît mai mult cu cît sîntem în luna ianuarie, în care poporul nostru aniversează zile de glorie și mîndrie națională, scumpe tuturor fiilor săi.

„Și Craiova poate fi considerată capitală a tuturor românilor — ne spune Luchian Diaconu, directorul Muzeului Olteniei. Și aceasta numai dacă ar fi să luăm în considerare trei argumente: Mihai Viteazul, ban al Craiovei, de aici a plecat spre București și Alba Iulia, sprijinit de frații Buzești din Craiova, pentru a înfăptui unirea, cea de la răscrucea dintre două secole; în al doilea rînd, la Craiova, s-a jucat Hora Unirii în anul 1857, deci cu doi ani înaintea penultimei etape în procesul de făurire a statului național unitar român; apoi, din 1859 pînă în 1918, Craiova, întreaga Oltenie au fost implicate în lupta pentru întregirea neamului".

Pe fațada clădirii Liceului de matematică-fizică „Nicolae Bălcescu" din Craiova, unul din cele mai prestigioase lăcașuri de învățămînt din țară — și e suficient să spunem că aici au fost „crescuți" cei mai valoroși elevi matematicieni, laureați ai olimpiadelor internaționale — se poate citi, pe o placă comemorativă, următoarea inscripție: „În anul 1857, în această piață, populația Craiovei a jucat Hora Unirii, manifestîndu-și adeziunea față de hotărîrea divanului ad-hoc din Muntenia, care votase pentru autonomia și unirea Țărilor Române". Alături se află statuia patriotului unionist Ion Maiorescu, tatăl lui Titu Maiorescu: căci mulți intelectuali de frunte din Transilvania, fugiți din cauza represaliilor habsburgilor, au acționat în calitate de cadre didactice, la Craiova și în alte orașe muntenești, ca neobosiți luptători pentru desăvîrșirea statului național român. Și aici, la Craiova, s-a constituit un comitet unionist, în anul 1857, din care făceau parte numeroși pașoptiști; programul său — „Dorințele românilor" — se asemăna foarte mult cu programul unionist de la București. În ziarul „Vocea Oltului", în coloanele sale, este descrisă marea demonstrație de la Craiova din 10 octombrie 1857; hotărîrea de unire a divanurilor ad-hoc se vestește într-o singură zi, înflăcărîndu-i pe craioveni care, în ziua următoare, s-au strîns cu toții în fața Școlii centrale de fete și au jucat „Hora Unirii". În „Muzeul Olteniei" se află vestitul tablou al lui Theodor Aman, el însuși participant la marea demonstrație, „Hora Unirii la Craiova"; pe frontispiciul clădirii din fundal stă scris: „Vivat România Unită!" Și lucru nu lipsit de semnificație, în centrul orașului se află impunătoarea statuie a domnitorului Alexandru Ioan Cuza a cărei replică identică tronează în nu mai puțin celebra Piață a Unirii din Iași — altă capitală a unității și demnității noastre naționale.

Cu trecutul, dar și cu prezentul se poate mîndri Craiova, municipiu căruia i-a fost conferit, în 1978, Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România", clasa I. Fondurile alocate de stat pentru investiții în perioada 1966—1986, de aproape 6 miliarde lei, au ajutat la extinderea Întreprinderii „Electroputere", a celei de Tractoare și Mașini Agricole, a Întreprinderii de Utilaj Greu, a Combinatului Chimic... ori la ridicarea unor obiective industriale noi, precum Întreprinderea de Autoturisme „Oltcit" ori C.E.T. II Craiova. În anul 1986, de pildă, municipiul capitală a județului Dolj a realizat, la nivelul producției țării: 62,9 la sută din totalul transformatoarelor, 68,9 la sută locomotive electrice și Diesel electrice; 20,6 la sută din producția de motoare electrice, 15,8 la sută din cea de îngrășăminte chimice; 15,7 la sută din producția de autoturisme etc. Toată producția industrială a Craiovei din anul 1965 se realizează acum în numai 45 de zile. Iar volumul produselor exportate reprezintă aproape 30 la sută din valoarea totală a producției marfă industrială.

Toate aceste rezultate economice de excepție au un corespondent în creșterea nivelului

CAROLINA ILICA

(Continuare în pag. a V-a)

FAMILIA TÎNĂRĂ DĂ MARILOR RĂSPUNDERI ALE SOCIETĂȚII!

Casă de piatră

TREI GEMENI

O maternitate este un spațiu care, în mod firesc, nu duce lipsă de evenimente. Pentru că orice naștere este un eveniment în sine, însumînd clipe unice, de mare încordare și frumusețe, la capătul cărora o nouă viață își începe cursul, pulsînd triumfătoare în ființa noului născut, ca un miracol pe care nu îl întrece nici o altă creație a naturii. În fiecare zi, dar și noaptea, în încăperile albe, strălucind de curățenie ale maternității Spitalului județean din Sfîntu Gheorghe, județul Covasna — ca să luăm doar un singur exemplu — această tulburătoare ipostaza a vieții care triumfă, care se naște sub privirile atente și ocrotitoare ale medicilor și asistentelor, anunțîndu-și sosirea printr-un țipăt — primul semn al comunicării cu lumea înconjurătoare, poate fi întîlnită de mai multe ori pe parcursul celor 24 de ore. Personalul medical, care asistă aici, prin firea lucrurilor, la sute și mii de nașteri, fiecare cu „cazuistica" ei, cu problemele specifice mamei și copilului, nu are deci cum să desfășoare o activitate „de rutină". Cu competență și sensibilitate, cu dăruire și maximă atenție cadrele sanitare ale maternității înscriu zilnic în biografia lor profesională multe, foarte multe momente frumoase, păstrîndu-și vie și mereu activă puterea de concentrare, receptivitatea la problemele fiecărei paciente, capacitatea de a interveni cu promptitudine în situațiile mai dificile.

Iată însă că istoria activității de la maternitatea Spitalului județean din Sfîntu Gheorghe a fost marcată, într-una din zilele sfîrșitului de an 1987 de un eveniment cu totul ieșit din comun. La spital fusese adusă în mare grabă o tînără pacientă, în vîrstă de 31 de ani, pe nume Maria Sima. Din datele înscrise pe fișa de internare rezulta că locuiește în Barcani, localitate aparținătoare comunei Întorsura Buzăului, județul Covasna. Venise la maternitate plină de curaj și încredere pentru că nu se afla la prima naștere; familia Sima avea deja patru copii: Geta (9 ani), Cristina (8 ani), Damian (5 ani) și Gheorghe (4 ani). Patru frați care așteptau deci venirea pe lume a încă unui frățior sau a unei surioare. Vestea pe care au primit-o în dimineața zilei de 18 noiembrie 1987 a fost de natură să-i mire puțin. Nu un frate sau o soră li se născuse în seara precedentă, ci... trei dintr-o dată, doi băieți și o fată, întregind zestrea soților Sima la 7 copii!

Nașterea trigemelară constituie, firește, un caz unic în istoria maternității Spitalului județean din Sfîntu Gheorghe. Personalul medical în frunte cu medicul Balint Istvan, aflat în „tură", a făcut față cu brio acestei situații de excepție, asigurînd toate condițiile pentru ca nașterea să decurgă în cele mai bune condiții. Și, într-adevăr, a fost o naștere ușoară, „afebrilă", un moment pe care tînăra mamă l-a traversat cu bine. Primul născut a fost un băiețel în greutate de 1,750 kg, cel care avea să se numească Dorin, venirea sa pe lume fiind consemnată în fișa medicală la orele 20,20. I-a urmat, la un interval de doar 10 minute, Ana Maria, în greutate, și ea, de 1,750 kilograme. După alte zece minute și-a făcut apariția și cel de-al treilea născut, băiețelul Marin, în greutate de 1,760 kilograme, încununînd astfel eforturile mamei și asistenței de cea mai înaltă calitate a personalului, care nu-și ascundea defel emoția și satisfacția de a fi asistat la o naștere rarisimă.

Au urmat, firește, îngrijirile pline de pricepere și atenție ale celor din Secția nou-născuți, în frunte cu medicul Konkza Arpad, fiind vorba, avînd în vedere specificul sarcinii, de copii prematuri. Acum cînd scriu aceste rînduri cei trei gemeni ai familiei Sima sînt sănătoși și vioi, acasă, împreună cu mama lor, care iată îi privește cu dragoste cele trei odrasle, aflate rînd pe rînd și în grija celor patru frați mai mari, care s-au obișnuit în sfîrșit cu ideea că mama le-a adus de la maternitate nu un frățior, ci trei.

MIRCEA FLORIN ȘANDRU

Album de familie

Cînd dragostea este statornică

Stăm de vorbă într-o cameră frumoasă, cu lucruri noi, aranjate cu gust, „înflorită" de dantelele lucrate de stăpîna casei. De alături răsună voci vesele de copii și din cînd în cînd se aud risete zgomotoase. Carmela Serban „presară" în dialogul nostru o mulțime de vorbe cu tîlc spunîndu-ne, așa, ca-ntre femei, ce înseamnă să ai o familie frumoasă, ce înseamnă să simți bucuria alături de cei dragi, cît de minunat este să aduci pe lume copii, cît mai mulți copii... Și ne mirăm că la numai 30 de ani tînăra femeie știe atît de multe lucruri despre viață și despre oameni, despre bucurii și necazuri și că găsește, drămuindu-și timpul puțin, loc și pentru căminul ei frumos și curat și pentru fiecare din cei 5 copii, și pentru servici (este asistentă medicală) și chiar pentru cîte o plăcere personală: lucrul de mînă și fotografia.

— Este o vorbă veche, pe care am auzit-o repetată de nenumărate ori. Se spune că fiecare dintre noi trăim cu adevărat numai prin copiii noștri — „Cîți copii ai, atîtea vieți trăiești". „Viețile" noastre, ale mele și ale soțului meu, au început în acest înțeles în urmă cu 8 ani, cînd ni s-a născut prima fetiță, Claudia. Au urmat Oana-Vasilica, Aurelia-Cristina, Victor-Florin și Andrei-Răzvan. Fiecare cu locul lui cîștigat definitiv în inimile noastre de părinți.

„Cum este Claudia?" — o întreb, și Carmela Serban îmi răspunde nu numai ca o mamă, dar și ca un pedagog cu experiență, vorbindu-mi cu acea detașare pe care orice părinte bun, în egală măsură și bun educator, o are față de odraslele sale. Claudia are, se înțelege de la sine, părți bune și părți mai puțin bune. Ce-i drept, predomină „părțile bune", dar mama nu uită că pe ici, pe colo, cîte ceva mai trebuie strunit, îndreptat, orientat în așa fel încît micuțul ei vlăstar să crească drept și frumos. Claudia este silitoare, harnică, învață bine. — este comandantă de grupă. La „minusuri" se trec cu exigență două „scăderi" peste care noi, mai puțin buni pedagogi decît Carmela, trecem cu îngăduință: este un pic cam răsfățată — pînă tîrziu adormea numai în brațe, și un pic cam prea „temperamentală", adică, precizează mama, iute din fire.

Oana are 6 ani și este o fetiță mai profundă, aparent mai închisă. Uneori are răbufniri zgomotoase, surprinzîndu-i pe cei din jur. Nu însă și pe mama, care intervine de fiecare dată cu același tact și aceeași nedezmințită răbdare. La 5 ani, Cristina și-a „adjudecat" deja titlul de „șef al clanului". Ea este cea cu idelle (și la bine, și la mai puțin bine!, oftează mama). Pune însă o ordine strașnică în tot ceea ce o înconjoară. Nu trece pe lîngă un covor îndoit fără să-l așeze. Toate lucrurile din cuier rămîn mereu la locul lor datorită Cristinei. Florin — primul băiat al familiei — se află în permanentă dispută cu ea. La 3 ani și jumătate își arogă, în mica lui lume de frățiori și surioare, drepturi „bărbătești".

— Vrea ca totul să fie cum dorește el, zice Carmela. Are deja „la activ" multe isprăvi, memorabile în istoria hazlie a familiei. Iar „la pasiv" — două vaze sparte. Pînă acum.

Ce s-ar putea spune despre mezinul Andrei-Răzvan? La cei 2 ani ai săi lucrurile încă nu sînt prea interesante. Este un copil reușit — așta este sigur. Și se bucură de multă atenție și dragoste din partea „celor mari" — și astă e sigur, pentru că se vede clar, chiar și acum cînd Claudia încearcă, din dragoste, să-l ia în brațe.

Acestea ar fi, derulate în cîteva secvențe, „viețile" de pînă acum ale soților Carmela și Florea Șerban. O întrebare ne stăruie încă în minte și o rostim în sfîrșit: de fapt, cum a început prima dumneavoastră viață — „viața în doi"? Ne răspunde cu evidentă plăcere, amintindu-și clipe dragi care nu s-au petrecut de mult, dar de atunci s-au întîmplat atîtea și atîtea lucruri care „i-au absorbit" încît, iată, colțișorul de memorie în care se află păstrat primul clișeu al fericirii conjugale a fost „cercetat" ceva mai rar.

— Ne-am cunoscut într-un octombrie. Eram atunci, în acel sfîrșit de toamnă, în ultimul an la școala sanitară. O colegă m-a invitat la cununia ei și atunci l-am întîlnit pe viitorul meu soț. M-am îndrăgostit imediat. El era muncitor și locuia la Giurgiu. Eu învățam încă și locuiam în Roșiori de Vede. N-a fost o piedică: am optat pentru Giurgiu. În același an, pe 17 decembrie, ne-am și căsătorit. Ne-am cumpărat imediat acest apartament de pe strada Luminei în care locuim și acum. Uneori stau și mă gîndesc: a fost o căsătorie prea rapidă? Noi n-am prea avut timp să cîntărim lucrurile. De altfel, nici n-am fi putut s-o facem, amîndoi eram foarte grăbiți — zîmbește — dar, cînd dragostea este adevărată nici nu e nevoie de prea multă zăbavă...

EMILIA VASILIU

Lauri pentru copiii noștri

Un palmares de aur

Un mănunchi de personalități (juvenile), un ansamblu de vocații revărsate în numele aceluiași scop au totuși nevoie de un „dirijor" în stare să perceapă, să înțeleagă și să ofere lumii acea „pepită de aur" pe care o deține colectivitatea. Trecînd de la general la particular, e vorba de Școala nr. 5 din orașul Gh. Gheorghiu-Dej, cercul de desen „Ion Diaconescu", coordonat de profesorul Gheorghe Mocanu. E o activitate ce durează de două decenii, în care generații de pionieri s-au iscălit pe lucrări ce au străbătut lumea. O enumerare a participării copiilor coordonați de pictorul Gh. Mocanu, la festivalurile, concursurile, la competițiile de arte plastice din Europa, Asia și America, o enumerare fie și sumară ar acoperi un larg spațiu tipografic. De aceea ne rezumăm la cele mai importante succese din ultimii 3—4 ani: Locul I și titlul de laureat al Festivalului național „Cîntarea României" și Diploma de onoare a concursului „Shankar's International Children's Competition" din India din 1983; 1984 — Premiul special la Festivalul cinecluburilor „Toamna la Voroneț", pentru diaporama „Apel la rațiune" și altele; 1985 — Diploma de onoare la Expoziția internațională de desene ale copiilor, organizată de Academia din Bologna (Italia), și Premiul I în cadrul Festivalul „Cîntarea României"; 1986 — Premiul I și medalia de argint la concursul „Shankar's International Children's Competition" din India și pentru a doua oară obținerea distincției „Diploma de onoare" a Consiliului Național al Organizației Pionierilor; 1987 — medalia de aur și medalia de bronz la concursul internațional de desene ale copiilor „International Atatürk Children's Art Exhibition" din Ankara (Turcia). La acestea să mai adăugăm participări la concursuri și expoziții ale copiilor din Cehoslovacia, Belgia, Ungaria, U.R.S.S., Japonia, Portugalia, Venezuela, Grecia, Cuba, Canada, Franța, India, Mongolia, Egipt, Noua Zeelandă, Italia, S.U.A., Olanda, Israel, Elveția, Australia, Finlanda și, firește de multe ori, România. În fiecare an profesorul Mocanu are cel puțin patruzeci de pionieri sub îndrumarea sa. E un inedit atelier de creație, unde se nasc veritabile lucrări de artă (care și-au găsit de pe acum locul în muzee și colecții celebre), ce rostesc cu o neasemuită pregnanță dorința de pace a copiilor din România, realitățile unui popor stăpîn pe destinele sale. Mulțimea de premii și distincții e o „dulce povară" pentru toți membrii cercului „Ion Diaconescu", o necesară invitație spre îmbogățire de palmares pentru noile generații de mici artiști.

PAVEL PERFIL

Ce înseamnă să ai frați

ȘASE FERESTRE CA ȘASE INIMI...

La șapte kilometri de Suceava, pe drumul Botoșanilor, i se arată călătorului în cale un sat frumos și îngrijit: **Plopenii...** Dacă-și trage sau nu denumirea de la plopii care străjuiesc șoseaua, asta are mai puțină importanță decît, de pildă, grija sătenilor ca plopii să fie reîntineriți, de-a lungul străzii principale, ca simboluri ale unei demnități aparte și ale continuității. Ale unei permanențe. Ale unei aspirații a sufletului omenesc, spre piscuri de omenie. Plopii vin din trecut, poate chiar dinspre Ștefan cel Mare, vin dinspre Eminescu (ale cărui obîrșii pot fi găsite folosindu-te de acest drum), vin parcă — cei mai tineri — și dinspre viitor... Înalți și drepți, ca însăși bărbații acestor meleaguri, de neclintit și unii și ceilalți; iar dacă plopii știu să-și legene vîrfurile în bătaia vînturilor neliniștite, oamenii știu, la rîndul lor, să-și plece frunțile ușor cînd dau bineți ori să și le înalțe, ca pentru a mulțumi soarelui poposit în Nord. Bărbați robuști ca la Plopeni nu vezi oriunde și e greu de spus dacă la hărnicie s-a găsit cineva să-i întrecă. După cum nici la veselie nu-i ușor să le ții piept, la joc sau la întretăierea vorbelor de duh.

Am cunoscut o familie, una din familiile — multe la număr — în care s-au născut mai mulți copii și care au știut să le transmită, prin bună creștere, virtuți care-i fac să semene cu plopii cei admirați pe marginea satelei. Să fie, adică, neclintiți în dorința de a-și da un rost vieții, de a-i scruta pînă departe orizonturile.

E vorba despre o familie de ciobani, din tată-n fiu. Patru fii, din șase frați, (printre băieți s-au fost născut și două fete!) au preluat de la tatăl lor oierîtul și se mîndresc cu îndeletnicirea lor, străveche.

Gheorghe Munteanu, ciobanul, s-a stins din viață, fără veste, la 76 de ani, cînd l-a încercat prima durere — și ultima — în dreptul inimii. Nu cunoscuse boala, n-avusese „vreme de pierdut" cu ea. Trăise o viață de om în aerul liber, în aerul curat al Plopenilor săi, unde ținea cea mai puternică stînă, cu cele mai bune oi. Nevasta lui, Maria Munteanu, are azi 81 de ani, și așează, printre cele mai frumoase clipe ale vieții, nașterea fiecăruia din cei șase copii, patru băieți și două fete.

Pe cel mai mare dintre fii, pe Ion Munteanu, l-am întîlnit în chiar casa părintească, unde venise să-și vadă mama. Cum fac, de altfel, toți frații lui, toți nepoții. Ne-am așternut la vorbă despre familia lor, despre obiceiuri, despre sat. Un foc ardea potolit în sobă, de fapt în „cuptiorul" de teracotă, modernizat, pe care s-a păstrat însă și locul de stat întins, pentru a-ți încălzi trupul întors de prin nămeți, potrivit unei structuri tradiționale, specifice.

Întreaga casă părintească a refăcută, poate concura cu cele mai arătoase din sat. Și nu numai casa părintească, ci, la rîndu-le, toate casele „Munteniilor", cum li se spune în sat. După ce au pus umărul cu toții frații, de au reconstruit casa părintească, îndu-i înfățișarea plăcută de azi, fiecare s-a apucat să-și înalțe propria lui casă, bineînțeles, ajutîndu-se pînă la detalii unul de celălalt. Așa cum au fost crescuți, cum au fost învățați încă de mici: să sară unul pentru celălalt la greu, să nu se ocolească nici la bine.

Maria Munteanu zîmbește nostalgic cînd ne aude vorbind de ei și ne mărturisește că i-au venit în minte anii tinereții, cînd și ea, alături de alți opt frați ai ei, ciobănise. Tatăl lor a fost, timp de 17 ani, primarul satului, dar la ei nici el nu renunțase, ca unul care se cuvenea să fie, în toate, exemplu bun pentru săteni. Cît despre frați, bărbatul ei avusese 11, prin urmare „familia cu mulți copii" venea ca tradiție din două părți. Fiul cel mare, Ion, reîntră-n vorbă și ne spune că are, în sat, 56 de veri dinspre tată și dinspre mamă. Copii, de la el și de la frații lui, sînt 11: nepoți ai bătrînei de 81 de ani, căreia toți îi spun „mamaia" și n-apucă unul să închidă ușa, la plecare, cînd intră celălalt. Unde mai pui că nepoții au și ei copii lor...

O familie pe cît de răspîndită, pe atît de prețuită în sat. Munteniii știu ce vor de la viață, încă din tinerețea lor, cînd, se povestește în sat, s-au avîntat în flăcările unor surî aprinse, pentru a salva vieți și bunuri ale consătenilor. Un frate urma exemplul bun al celuilalt, iar exemplele bune veneau de la fiecare. Vorba lui Ion se potrivește fiecăruia: „Eu m-am hrănit cu muncă, din copilărie pînă azi. Am umblat cu lampa pe sub pămînt, prin cariera de piatră, să ridic o casă și am ridicat-o...". Aveam să trec prin fața acelei case și s-o admir ca oricine trece. Șase ferestre ca șase inimi de frați primeau soarele pe-o singură parte...

DRAGOMIR MAGDIN

Cum ne alegem partenerii de viață?

PREA MULT CALCUL, PREA MULTĂ DEZILUZIE

Aș putea să încep cu cîteva întrebări retorice: Ce este fericirea? Dragostea ce este? Ce înseamnă o căsătorie fericită? Există asemenea cupluri? Dar dacă există, și doi oameni se unesc de-a lungul vieții, dragostea aceea sprințara de la început în ce se transformă? Îmbătrînește iubirea? Dar copiii? Copiii întăresc o familie, se știe, iar o căsătorie reușită asigură copiilor un destin fericit. Întotdeauna! Dacă da, de ce da, dacă nu, de ce...?

Stop întrebărilor. Și loc pentru răspunsuri... Nimic mai greu, dar cîte răspunsuri nu dă viața. Cunosc o femeie din Constanța care a urmat un drum atît de previzibil destinat eșecului încît povestea ei pare atît de lineară, ca într-un „story" didactic: așa nu trebuie să ne alegem partenerul de viață. În aceasta s-ar rezuma povestea vieții ei. S-o dezvoltăm puțin.

Era tînără, era frumoasă, o fată deșteaptă, ambițioasă, țintind departe, chiar de la absolvirea facultății. Mărîtișul e o soluție, și-a spus ea, încercînd să corijeze într-o primă instanță efectele unei repartiții care o trimisese într-o comună aflată la 40 de km de primul oraș. A spus Da unui bărbat care acolo, în întreprinderea proaspăt construită, (una din cele mai mari pe vremea aceea) avea o poziție bună: se afla printre primii cinci oameni din fruntea ei. Nici nu era greu. În întreprindere erau cu totul 6—7 ingineri. Mama fetei plîngea și după 10 ani cînd își aducea aminte și povestea despre ziua în care singura ei fată a venit acasă și i-a spus: „Mamă, mă mărit cu cutare". Vai, dar îl știa toată lumea. Om de treabă, dar ceea ce se numește un zurbagiu. Două neveste îl lăsaseră „urgent" numai după cîteva luni de căsnicie fiecare; 19 ani era o diferență de vîrstă care nu putea fi trecută cu vederea. Afișa o grandomanie găunoasă și un infantilism ciudat tocmai în lucrurile esențiale. „O ți, dar, e de viitor, a contrazis-o fata. Nu te gîndești? Într-un an, doi, e director. „Dacă mă mărit cu un stagiar ca mine nu ne mai vedem sacii în căruță". Chiar așa a zis? „nu ne mai chivernisim", adică „nu ne ajungem". Și tînăra stagiară își dorea din tot sufletul să „ajungă" cît mai repede. Să se vadă soție de director, să vadă toți vecinii dimineața cum vine șoferul să-l ia pe bărbatul ei la fabrică, cum îl aduce seara obosit tot șoferul și vecinii de pe stradă să șoptească între ei „asta-i soția directorului". Douăzeci și cinci de ani a visat asta. S-a mutat în acest scop din oraș în oraș. La trei fabrici noi s-a transferat soțul ei. Se știe, o fabrică nouă are nevoie de cadre și deci... Din fericire (pentru țară) din păcate (pentru iluziile femeii) politehnicile scoteau anual mulți ingineri, și chiar în specialitatea soțului ei. La început erau unu-doi într-o fabrică. Ajunseseră la un moment dat 60, în alte combinate depășiseră suta. Băieți tineri, cu carte, ambițioși, pricepuți, se maturizaseră ca specialiști și-și găseau locul firesc în dezvoltarea fabricilor: șefi de secții, ingineri-șefi, directori; ba pe unii îi promovaseră chiar și în minister. Ca un făcut doar soțul ei pe care-l luase pentru „perspectivă" nu înainta în funcție cu nici un pas. Pași făcea, dar înapoi. L-a luat șef de serviciu, a ajuns șef de secție, de atelier, inginer principal, inginer, inginer, inginer... Cărțile de joc, lipsa de consecvență, cîte un pahar cu băieții (fără să fie totuși un băutor), o aventură cu cine se nimerea (fără să fie totuși un fustangiu) l-au făcut să bată pasul pe loc, și apoi să intre în rolul racului. Am fi nedrepți dacă nu i-am recunoaște calitățile: pasiune pentru meserie, o anume inventivitate tehnică, nu era un om rău, dar crusta exterioară era absolut insuportabilă. Cei 19 ani diferență între soți n-au contribuit nici ei în vreun fel la armonia conjugală. Ea era doritoare de dans, de petreceri — o femeie tînără. El — gelos și mereu obosit — nu știa nici măcar tangoul. Ea — tentată de mondenități, el — preferind o șuetă cu băieții sau să se înfunde într-un fotoliu în fața televizorului. Copiii n-au crescut în liniște întrucît acasă atmosfera era mereu tracasată de țipete. Chiar fără răutate, chiar fără intenții belicoase, ei își țipa orice intenție. „Vreau să beau un pahar cu apă", de exemplu, intenție pașnică, o anunța precum comenzile de pe coverta unui vapor, pentru că, susținea el, a făcut armata la marină și marina i-ar fi intrat în sînge. N-aveau cum să crească în liniște copiii și din alt motiv. Din decepție în decepție, soția a ajuns... din consolare în consolare. Infidelitățile, reciproce de altfel, și le reproșau fără discreție.

Ca fata lor să nu fie a treia fostă nevastă a inginerului părinții soției au făcut toate eforturile, chiar și materiale, ca să-i mulțumească pe ginere. Fără un exemplu prea strălucit în casă, copiii au făcut fiecare cam ce-au vrut și pe la 18—19 ani plecaseră de-acasă în companii normale, dar nu strălucite. De carte nu putea fi vorba.

Femeia despre care povestesc are acum 45 de ani. La 63 de ani un infarct s-a dovedit fatal pentru soțul ei, la un an după ce se pensionase. E prea tîrziu să-și amintească faptul că a fost o fată deșteaptă, o specialistă care se putea afirma prin propria ei valoare, o femeie plăcută care ar fi putut să aducă într-un cămin fericirea și să găsească acolo fericirea, o mamă îndepărtată de copii și, în sfîrșit, pentru că toate la un loc și-au spus cuvîntul, o femeie îmbătrînită înainte de vreme, uscată sufletește, rea. O femeie singură.

MARIANA BRĂESCU

FAPTELE — MĂSURA EXACTĂ A PARTICIPĂRII TINERILOR LA BUNUL MERS AL PRODUCŢIEI

La Întreprinderea de Autoturisme Piteşti

Iniţiative remarcabile şi acţiuni susţinute în direcţia organizării şi modernizării activităţii în toate sectoarele, la fiecare loc de muncă

Pentru constructorii de autoturisme din municipiul Piteşti, pentru cei peste 12 000 de tineri care îşi desfăşoară activitatea pe marea platformă industrială a Colibaşilor, 1988 reprezintă o perioadă deosebită, o etapă însemnată pe drumul dezvoltării producţiei unităţii şi al perfecţionării automobilelor ce poartă marca „Dacia", în scopul consolidării prestigiului acestora pe toate pieţele lumii. Concret, anul acesta producţia unităţii urmează să sporească cu aproape 50 000 de autoturisme faţă de cel de al doilea an al cincinalului. Prevederile planului la producţia marfă sînt, de asemenea, superioare cu circa 2 miliarde lei realizărilor din 1987. Creşteri însemnate sînt prevăzute la toţi ceilalţi indicatori şi în mod deosebit la productivitatea muncii care trebuie să sporească în acest an cu 20,6 la sută faţă de nivelul atins în 1987.

Sînt toate acestea sarcini deosebit de complexe, obiective importante care presupun nu numai un mare volum de efort din partea întregului colectiv de muncitori şi specialişti ai întreprinderii, ci şi implicarea responsabilă a fiecărui tînăr în parte, a organizaţiilor U.T.C. în rezolvarea problemelor pe care le presupune înfăptuirea programelor de dezvoltare, mai buna organizare şi modernizare a producţiei. Mai exact, atingerea într-un timp cît mai scurt a ritmului stabilit pentru realizarea numărului de autoturisme planificat zilnic înseamnă asumarea, de către întregul colectiv şi în mod deosebit de către tineri — primii chemaţi să contribuie la sporirea prestigiului autoturismului românesc, al industriei noastre constructoare de maşini — a unor responsabilităţi concrete, atît în ce priveşte sporirea fluenţei la banda de montaj, cît şi în domeniile reorganizării unor linii de fabricaţie, modernizării maşinilor şi instalaţiilor, punerii în funcţiune a unor noi capacităţi de producţie.

Tinerii constructori de autoturisme din Piteşti au deja acumulată o experienţă bogată pe linia asumării execuţiei cu forţe proprii, a unor obiective din programele de dezvoltare ale întreprinderii. În cei 20 de ani, care au trecut de la fabricarea primului autoturism Dacia, de aici, de pe platforma Colibaşilor, au fost lansate nenumărate iniţiative care şi-au demonstrat valabilitatea în timp, prin eficienţa lor, prin generalizarea acestora nu numai în secţiile unităţii piteştene, ci şi în alte unităţi economice din judeţ şi din ţară. Bunăoară, în incinta întreprinderii a funcţionat, mai mulţi ani, un şantier al tineretului, în cadrul căruia tinerii au preluat să execute cu propriile forţe un mare volum de lucrări. În secţiile productive, la iniţiativa organizaţiilor U.T.C., sînt întreprinse cu regularitate acţiuni în sprijinul producţiei, zile şi săptămîni record în producţie şi calitate, tinerii preluind, de asemenea, în execuţie prin muncă patriotică piese şi subansamble, repere solicitate pentru urgentarea realizării unor comenzi de export. „În acest mod, ne spune tînărul lăcătuş mecanic Dănuţ Cîrstea, secretarul comitetului U.T.C., am înţeles noi, tinerii modernei uzine în care se fabrică autoturismele «Dacia» să ne exercităm atribuţiile importante cu care am fost investiţi, în acest mod, respectiv, contribuind într-o măsură mereu crescîndă la rezolvarea problemelor prioritare ale producţiei, am înţeles să fructificăm condiţiile ce sînt create astăzi — în anii glorioşi ai epocii pe care o numim cu mîndrie patriotică «Epoca Nicolae Ceauşescu» — tineretului din patria noastră, tineretului muncitor, tuturor specialiştilor. Condiţii care aici, în uzina noastră, înseamnă un larg tărîm de afirmare, posibilităţi de împlinire multilaterală, în sensul că toţi tinerii participă concret la conducerea şi asigurarea bunului mers al producţiei prin nenumăratele acţiuni întreprinse de ei în scopul promovării pe o scară mereu mai largă a noului, a celor mai noi cuceriri tehnico-ştiinţifice, prin acţiunile care urmăresc reducerea consumurilor materiale şi energetice, modernizarea tehnologiilor şi tehnicilor de execuţie. Şi, iată, în 1988 obiectivele asumate de colectivul nostru de muncă permit un acces tot mai larg al tineretului la asigurarea bunului mers al activităţii, sporirea calităţii participării noastre la conducerea procesului productiv, la luarea actului decizional, la acţiunile ce au drept scop organizarea superioară şi modernizarea întregii munci".

Conştienţi de acest lucru, de posibilităţile sporite de afirmare pe care le au, tinerii constructori de autoturisme piteşteni au trecut, încă din primele zile ale acestui an, la acţiune asumîndu-şi, în continuare, obiective complexe, sarcini pe măsura condiţiilor deosebite de muncă şi împlinire ce le sînt asigurate. Astfel, aşa cum aflăm de la tînărul inginer Vicenţiu Brebenel, preşedintele comisiei profesional-ştiinţifice a organizaţiei U.T.C., într-o primă etapă au fost preluate 20 de teme din planul tehnic al unităţii, teme care înseamnă execuţia unor maşini şi instalaţii, a unor dispozitive cerute pentru eliminarea unor locuri înguste, pentru creşterea calităţii şi fiabilităţii autoturismelor fabricate, pentru diversificarea producţiei şi creşterea productivităţii muncii. Demn de remarcat, în acest sens, este proiectul care se referă la realizarea unui dispozitiv de verificare şi umplere automată cu lichid a instalaţiei de frînă la toate tipurile de autoturisme. Tot la propunerea tinerilor şi folosind proiecte realizate de ei vor fi executate, pentru a intra în dotarea principalelor secţii ale uzinei, dispozitive pentru strunjit came dublu ovale, o instalaţie de tocat şi brichetat span care funcţionează pe baza curenţilor de înaltă frecvenţă, instalaţii de închidere automată, cu ajutorul fotocelulelor, a uşilor halelor uzinei, precum şi noi tipuri de maşini de prelucrat lăcaşe. Practic, la execuţia acestor proiecte participă în prezent sute de tineri, în mod deosebit lăudabile fiind eforturile unor specialişti precum Filofteia Vişinoiu, Ion Glişcă, Vasile Rotariu, Georgel Bivoleanu, Cristian Stoicescu.

În aceeaşi ordine de idei sînt de remarcat acţiunile întreprinse de tinerii din secţia finisări, unde brigada condusă de subinginerul Gheorghe Anghel se află şi la jumătatea acestei prime luni a anului în fruntea întrecerii, aşa cum s-a aflat pe toată durata anului 1987. Apoi sînt demne de toată luada iniţiativele tinerilor din secţia montaj general, unde este secretar al comitetului U.T.C. lăcătuşul Cristinel Stanca, precum şi ale tinerilor de la presaj, unde în fruntea organizaţiei U.T.C. se află lăcătuşul Martinel Olteanu. Rezultat al răspunderii cu care colectivele de muncitori şi specialişti din aceste secţii, al dăruirii şi abnegaţiei demonstrate de tinerii de aici în întreaga lor muncă, au fost finalizate şi livrate la export primele loturi de autoturisme contractate pentru acest an, punîndu-se totodată bazele necesare creşterii în continuare a producţiei de autoturisme, sporirii calităţii acestora. Şi toate aceste fapte, acţiunile întreprinse de tinerii constructori de autoturisme din Piteşti, succesele înregistrate zi de zi în activitatea lor, pe linia dezvoltării şi perfecţionării producţiei, demonstrează în mod convingător responsabilitatea ce caracterizează colectivul de muncă al uzinei, spiritul de dăruire şi abnegaţie revoluţionară cu care tinerii îşi asumă în mod concret răspunderile ce decurg din calitatea lor de proprietari, producători şi beneficiari, din calitatea lor de tineri comunişti, investiţi cu datoria de a fi purtători ai progresului tehnic, purtători ai noului, ca factori ai dezvoltării intensive în toate domeniile vieţii economice şi sociale.

NICOLAE MILITARU
IOAN HERA

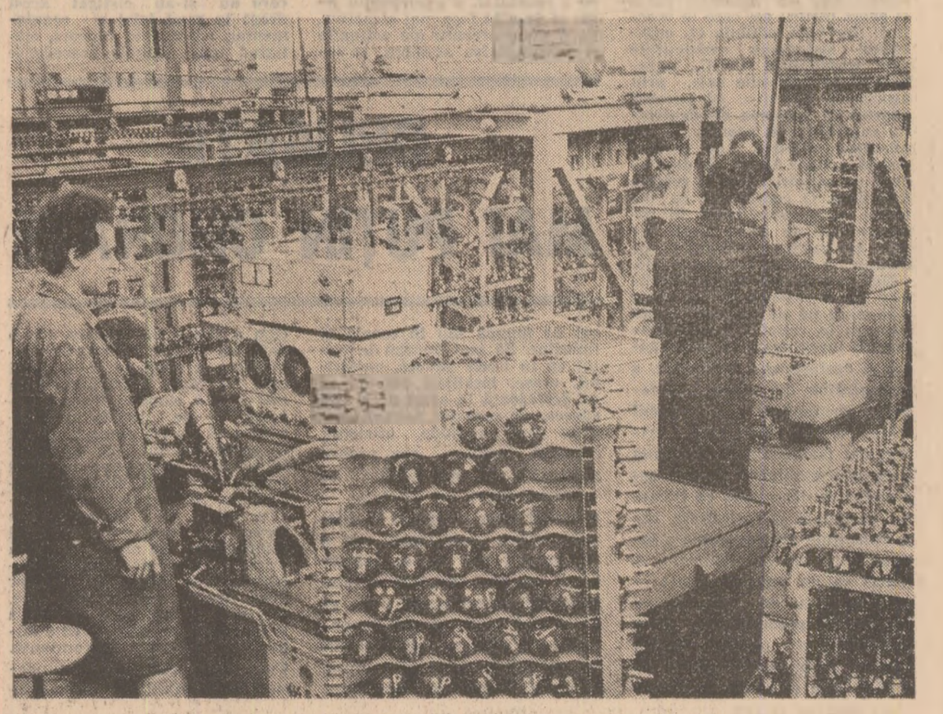

„Electroprecizia" Săcele — *Foto : O. PLECAN*

Problemele fabricii sînt problemele tuturor oamenilor ei

Sînt în anticamera directorului tehnic al cunoscutei întreprinderi braşovene „Tractorul". După numărul, telefoanelor care sună cel puţin din minut în minut şi al oamenilor, care intră şi ies cu diferite probleme, mi-l imaginam pe omul cu care urma să stau de vorbă, cumva încruntat, cu părul albit. Nimic din toate acestea însă. **Stelian Bontescu** pare mai degrabă un inginer stagiar. Chiar fără acel ştil impunător, la care gîndeşti fără să vrei cînd rostesti cuvîntul „director", Stelian Bontescu este o personalitate puternică, pentru care munca înseamnă totul şi pe care nu concepe s-o facă decît cu maximă seriozitate şi responsabilitate. Cerîndu-le celor cu care colaborează să fie corecţi, disciplinaţi, este el însuşi un exemplu în acest sens.

Mai înainte de a fi director, Stelian Bontescu este pur şi simplu specialist.

De altfel, la această calitate ţine foarte mult. A urmat facultatea în Braşov, la T.C.M., perioadă în care, începînd din anul al doilea, s-a lansat într-o frumoasă activitate de cercetare ştiinţifică. În urma absolvirii este repartizat aici, la o secţie de elită — sculăria, spaţiu în care, dincolo de realizarea sarcinilor de serviciu, începe să-şi materializeze ideile tehnice din perioada facultăţii. Ca membru al Comitetului U.T.C. pe întreprindere, coordonează resortul profesional-ştiinţific, fiind în mare măsură „răspunzător" de numeroasele distincţii obţinute de tinerii unităţii în confruntarea pe tărîm ştiinţifico-tehnic cu specialişti din alte întreprinderi. El însuşi este o prezenţă activă la diferite manifestări de profil, în cadrul unor colaborări cu Casa ştiinţei şi tehnicii din localitate, avînd la activ numeroase diplome şi alte distincţii pentru această muncă. Este autorul unor valoroase invenţii (10) şi inovaţii (42), unele în colectiv. Din 1978 devine şef de secţie coordonator la sculărie, iar din 1984 şef de secţie la prelucrări mecanice. În fine, la 1 noiembrie 1986 este numit în funcţia de director tehnic. O frumoasă şi meritată ascensiune, datorată cum spuneam calităţilor profesionale şi politice, aptitudinilor de bun organizator, de om care ştie ce să ceară şi cît să ceară fiecăruia dintre colaboratorii săi. Stelian Bontescu n-a uitat şi nu uită că la 38 de ani este încă tînăr, plăcîndu-i tocmai de aceea să colaboreze ori de cîte ori se poate cu tinerii. S-ar bucura zice, dacă l-ar solicita, cu probleme serioase, fireşte, toţi cei 260 de ingineri în prag de finalizare a stagiaturii.

„Pe lîngă funcţia pe care o am — ne spune — sînt şi preşedintele Comisiei inginerilor şi tehnicienilor, calitate în care rămîn adeseori în preajma tinerilor, dincolo de orarul de lucru, căutînd împreună cu ei rezolvarea multora dintre chestiunile care ne frămîntă. Întîlnirile noastre au loc nu pentru a bifa o acţiune într-un plan de muncă, ci din dorinţa de a face ceva în acest domeniu fascinant al creaţiei tehnico-ştiinţifice. Un număr de 36 de ingineri foarte buni au fost trimişi în reprezentative întreprinderi, institute de cercetări, facultăţi pentru a se documenta, asupra noutăţilor apărute, a problemelor aflate în curs ori în perspectivă de rezolvare. Au mers deci acolo, s-au informat corespunzător desprinzînd ceea ce avea similitudini cu sectorul lor de activitate. Ca urmare, au fost puse pe hîrtie circa 200 de propuneri, din care peste 70 au devenit obiective clare cuprinse în programul de organizare şi modernizare, şi de înfăptuirea cărora tinerii ce le-au propus răspund într-o măsură însemnată. Dar, dincolo de aceste elemente de creativitate „pură", la ordinea zilei sînt problemele de muncă, de realizare a planului la toţi indicatorii, aspect şi el invocat de fiecare dată. Într-o întreprindere mare, precum a noastră, cu un ridicat grad de integrare, tripla calitate de proprietari, producători şi beneficiari ai rezultatelor muncii iese o dată în plus în evidenţă. În acest context rezultatele dintr-un loc sau altul pot determina în anumite situaţii rămîneri în urmă pe fluxul de producţie, de unde şi interesul direct, cointeresarea tuturor pentru a-şi face corespunzător datoria. Prin mijloace adecvate de propagandă — vizuală, orală etc. — prin popularizarea exemplelor pozitive, dar şi negative, am reuşit să creăm acea atitudine înaintată faţă de muncă, de responsabilitate pentru orice decizie circumscrisă acesteia. Cîştigul a fost şi el pe măsură. Anul trecut, bunăoară, unitatea şi-a realizat toţi indicatorii de plan, oamenii fiind şi ei mulţumiţi de beneficiile obţinute. De fapt, respectivele rezultate au mers într-un ritm ascendent în ultimii doi ani, ele fiind efectul aşezării producţiei pe alte baze, proces care a încorporat, în primul rînd, propunerile făcute de oamenii muncii. Una dintre ele, materializată la sfîrşitul anului trecut, a fost omologarea celei de-a treia generaţii de tractoare agricole. În număr de şapte (puteri cuprinse între 45 şi 100 CP), plus încă unul în fază de prototip, acestea reprezintă de pe acum o mîndrie a colectivului de specialişti de aici. Concretizare a indicaţiilor trasate de către secretarul general al partidului, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU**, noile produse sînt caracterizate prin performanţe înalte, comparabile cu cele mai ridicate pe plan mondial. Este vorba totodată de consum redus de carburant, fiabilitate în exploatare, economii de metal pentru fabricarea lor şi nu în cele din urmă un design deosebit. Nu pot să nu revin la un subiect deja subliniat şi anume că şi în realizarea acestei sarcini de înaltă răspundere tinerii specialişti au avut un merit deosebit. Vreau să cred că într-adevăr am reusit să creăm aici acel necesar climat în care ei să se manifeste şi să îşi spună cuvîntul. Aşa cum o fac de altfel şi în cadrul consiliilor oamenilor muncii, cînd cu seriozitate şi fermitate îşi susţin punctele de vedere, momente la care nu o dată am avut ocazia să participăm. Au învăţat în tot acest timp să îşi argumenteze propunerile, să vadă în perspectivă şi nu în ultimul rînd să muncească în colectiv, să nu pună interesele personale înaintea celor ale fabricii".

ALEXANDRU STROE

MUNCA, generos spaţiu de afirmare

Pentru a găsi un interlocutor tînăr la Întreprinderea de fibre sintetice Corabia te poţi opri în oricare sector al unităţii, negreşind dacă soliciţi informaţii primului om pe care îl întîlneşti. Aici, media de vîrstă nu depăşeşte 24 de ani, dar experienţa, cîştigată în doar cîţiva ani, pe care i-ai putea socoti pe degetele de la o mînă, experienţă rezultată din adînca implicare a tuturor în problemele producţiei, a permis colectivului să se maturizeze, să obţină rezultate însemnate. Totul, aşadar, ca rod al muncii colective, ca efect al unui stil de conducere şi organizare a activităţilor productive dinamic, angajant.

Vorbind de stilul de conducere, tot la tineri trebuie să ne referim. Ne oprim, bunăoară, într-unul din sectoarele cheie ale unităţii — secţia de policondensare, unde se află utilajele conducătoare. Şef al secţiei este inginerul George Voinea. Evident, un tînăr, un specialist care s-a făcut remarcat prin felul în care ştie să organizeze producţia, prin cunoştinţele pe care le posedă, prin cerbicia cu care se bate pentru idei care vin în sprijinul producţiei. Îl aflăm angrenat într-o discuţie cu, aţi ghicit, un tînăr. De fapt, cu şeful producţiei pe întreprindere, economistul Nicolae Vancă. Încercăm să surprindem înţelesul vorbelor şi reuşim să pricepem că este vorba de ultima realizare a colectivului, fibra vopsită. Pînă nu demult se fabrica doar fibra albă, iar acum cu acest nou pas în competiţia pentru competitivitatea produselor, întreprinderea a marcat un succes deloc neglijabil.

„Nu a fost uşor să producem această fibră colorată în masă, cu o tehnologie adaptată la procesul de policondensare continuă — ne preciza Nicolae Vancă. Este vorba nu doar de a schimba, pur şi simplu, o tehnologie, ci şi de felul de a fi, de a gîndi al oamenilor, care participau la proces. Că ne-a reuşit acest lucru, o probează rezultatul obţinut cu primul lot şi anume că beneficiarii noştri au şi solicitat livrarea unor cantităţi suplimentare".

„Trebuie avut în vedere — a adăugat George Voinea — că a fost necesar să determinăm colectivul să înţeleagă de ceea ce noi în primul rînd trebuia să fim convinşi, că cele două grinzi de filare, care sînt utilajele conducătoare ale fluxului de fabricaţie, trebuie să funcţioneze permanent la capacitatea proiectată, la indicatorii tehnico-funcţionali prevăzuţi. Aceasta înseamnă să dai dovadă de responsabilitate, de profundă înţelegere a rolului pe care îl îndeplineşti în societate".

Această bătălie, care transpare din cuvintele interlocutorilor, probată de rezultatele la zi, dusă pe fronturile înnoirii, ale utilizării integrale a capacităţilor, ale situării la nivelurile înalte ale competitivităţii (să arătăm că 80 la sută din producţie este destinată exportului atît direct, cît şi indirect) a necesitat o activitate asiduă, dusă cu puterea exemplului personal. Iar Nicolae Vancă şi George Voinea nu au ezitat o clipă, şi-au pus „la bătaie" resursele de inteligenţă şi spirit ofensiv, avînd motivaţii pe care, iată, le desprindem din chiar cuvintele lor : „Condiţiile create, care, aici, la I.F.S. Corabia, înseamnă nu doar o dotare tehnică modernă, cu instalaţii care lucrează 24 din 24 ore, continuu, ci şi, poate în primul rînd, încrederea ce ne-a fost acordată trebuiau să-şi afle un firesc corespondent în felul nostru de a fi, de a ne manifesta", — ne spunea Nicolae Vancă. „Am simţit încă din primele zile că aici, la unitatea producătoare de fibre sintetice din Corabia, voi putea să dovedesc nivelul de pregătire profesională pe care l-am atins la facultate. Dar, tot astfel, am înţeles că aici voi putea să mă perfecţionez. Cadrul democratic pe care l-am aflat în unitate şi care, de altfel, reprezintă o caracteristică a întregii vieţi economice a patriei, ne-a permis să ne afirmăm deplin, să ne conturăm, odată cu întreprinderea, propria identitate, ceea ce nu putea decît să ne stimuleze, să ne canalizeze energiile spre direcţiile prioritare ale dezvoltării economice", arăta George Voinea.

Deziderate ? Da, dar şi altceva : împliniri. La timpul prezent, în secţia condusă de tînărul inginer George Voinea, indicele de utilizare a capacităţilor este de 100 la sută, iar indicatorii de calitate a muncii arată productivitate înaltă, consumuri în limitele planificate, arată angajare, participare activă, creatoare, în cadrul democratic care stimulează participarea tinerilor la conducerea proceselor productive, care le permite acestora afirmarea deplină în spaţiul generos al muncii pentru continua dezvoltare a ţării.

EMERIC SZEKELY

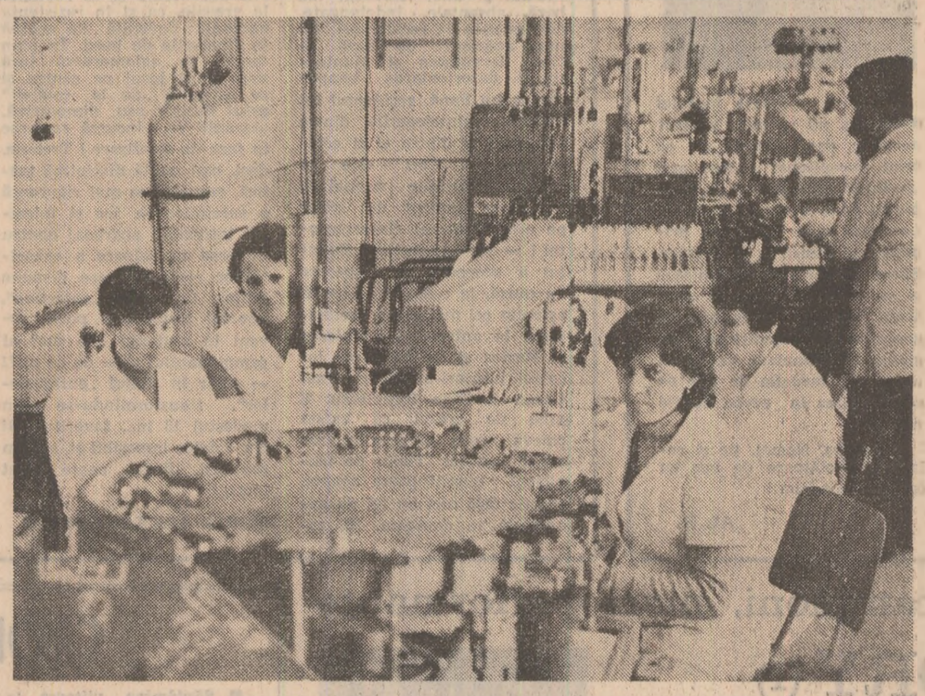

Întreprinderea „Steaua Electrică" Fieni — judeţul Dîmboviţa

Foto : V. TANASOF

Un sondor şef care pune semnul egalităţii între viaţa personală şi viaţa schelei

Angajat cu întreaga sa capacitate creatoare şi putere de muncă în înfăptuirea sarcinilor stabilite de Congresul al XIII-lea şi de Conferinţa Naţională ale Partidului Comunist Român, a orientărilor şi indicaţiilor secretarului general al partidului, privind dezvoltarea bazei de materii prime şi resurse energetice, colectivul Schelei de producţie petrolieră Moreni, judeţul Dîmboviţa — în cadrul căruia tinerii deţin o pondere însemnată — acţionează cu hotărîre, chiar din primele zile de producţie ale acestui an, pentru creşterea extracţiei de ţiţei, pentru îmbunătăţirea coeficientului de utilizare a sondelor în exploatare, reducerea timpilor neproductivi la lucrările de întreţinere, reparaţii capitale şi pobe de producţie, şi diminuarea numărului de sonde „în aşteptare".

Răspunderi serioase pentru înfăptuirea întocmai a acestor obiective revin tuturor specialiştilor, întregului personal, inclusiv tinerilor, mulţi dintre aceştia din urmă ocupînd funcţii de răspundere la nivelul tuturor compartimentelor funcţionale ale schelei şi al brigăzilor de producţie petrolieră, aşa cum, de pildă, este şi cazul celui mai proaspăt cîştigător al fazei naţionale a „Olimpiadei sondorului" — Vasile Ozorchievici, sondor şef al brigăzii de producţie petrolieră nr. 9 Bucşani — Dîmboviţa. „După 8 ani de activitate neîntreruptă — fireşte, numai aici — la Schela de producţie petrolieră Moreni, pot afirma, fără nici o exagerare, că schela este viaţa mea. Toate bucuriile şi necazurile, satisfacţiile şi insatisfacţiile, visele şi împlinirile s-au consumat între aceste două repere : casa şi schela, familia şi colectivul. Ele formează restrînsul, sau, dacă vreţi, infinitul univers în care am trăit, m-am pregătit şi format, şi în care voi trăi încă mulţi ani de-acum înainte, pînă în mileniul 3. Ce am învăţat în aceşti 8 ani ? Cred că în primul rînd am învăţat să iubesc munca şi schela. Munca bine făcută, cu cea mai înaltă răspundere, pe măsura eroicului timp în care trăim. Eu şi colegii mei de generaţie avem de altfel extraordinara şansă de a aparţine epocii celei mai bogate în împliniri din istoria patriei — epocă pe care cu îndreptăţit temei şi legitimă mîndrie patriotică o numim „Epoca Nicolae Ceauşescu", o epocă în care idealurile, aspiraţiile noastre tineresti prind contururi concrete mai repede şi mai temeinic ca oricînd, pentru că în fiecare moment noi simţim încrederea şi neţărmurita dragoste părintească a celui mai apropiat sfătuitor şi prieten al tinerei generaţii, secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Provin dintr-o familie de petrolişti, şi tatăl meu, şi tatăl tatălui meu au fost petrolişti, aşa încît, firesc, încă din copilărie mi-am dorit şi eu să le calc pe urme şi, îndată după absolvirea Liceului industrial de petrol din Moreni, în 1980, m-am încadrat la Schela de producţie petrolieră. Astăzi, însă, munca sondorilor e total diferită de cea cunoscută de bunicul meu şi chiar de tatăl meu în tinereţea lui. În anii de cînd la cîrma destinelor ţării se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, această activitate cu vechi tradiţii pe meleagurile dîmboviţene s-a schimbat radical. Astăzi, pentru a fi un bun petrolist, este nevoie să fii înarmat cu serioase cunoştinţe de geologie, dar şi de electromecanică, de chimie, dar şi de automatică şi electronică. Şi este normal să fie aşa, odată ce, prin grija partidului, pentru uşurarea considerabilă a muncii noastre sîntem dotaţi cu moderne instalaţii de forat, cu utilaje petroliere de ridicat nivel tehnic calitativ, comparabile prin performanţele lor cu cele mai bune realizări similare din lume, adesea superioare chiar acestora. Şi apoi, gîndiţi-vă, la numai 26 de ani sînt sondor şef al uneia dintre cele mai importante brigăzi din cadrul schelei. Or, mi-au spus-o şi tata, şi bunicul, şi colegii mei mai vîrstnici, nici vorbă înainte vreme să aspiri la o astfel de funcţie de cea mai mare răspundere pînă nu îţi petreceai ani îndelungaţi în extracţie, pînă nu încărunţeai de-a binelea. Sînt conştient că aceasta este o dovadă de maximă încredere din partea colegilor, a colectivului, şi, tocmai de aceea, sînt ferm decis să nu precupeţesc nici un efort pentru a fi la înălţimea încrederii acordate, pentru a fi la înălţimea timpului eroic pe care-l trăim. Sîntem petrolişti, sîntem, aşadar, în primele rînduri ale bătăliei pentru resurse energetice. Aşa cum ne-o cere ţara, aşa cum ne-o cere tovarăşul Nicolae Ceauşescu, trebuie să facem totul pentru impulsionarea extracţiei, pentru a contribui cît mai mult la acoperirea într-o proporţie crescîndă a necesarului de ţiţei şi gaze pentru dezvoltarea tot mai puternică a economiei naţionale".

Cuvinte frumoase şi adevărate, cu atît mai frumoase şi mai adevărate cu cît au ca temei faptele, acestea fiind în cazul interlocutorului nostru şi al colectivului în care lucrează, remarcabile.

EMIL STANCIU

Cea de-a doua etapă a acţiunii de modernizare a producţiei şi tehnologiilor a fost realizată integral

La Întreprinderea craioveană „Electroputere" au fost realizate integral măsurile din cea de-a doua etapă a acţiunii de organizare şi modernizare a producţiei şi tehnologiilor — eficienţa postcalculată a acestora concretizîndu-se pînă în prezent într-un spor efectiv la producţia-marfă de 97 milioane lei, din care mai mult de 12 milioane pentru export, în reducerea cheltuielilor cu 11,5 milioane, economii de materii prime şi de materiale evaluate la 11 milioane de lei.

Asimilarea în fabricaţie a transformatorului electric de 180 MVA, solicitat pentru echiparea Centralei electrice de termoficare Paroşeni, de exemplu, a contribuit atît la eliminarea importului, cît şi la reducerea cu 90 de tone a consumului de metal, materiale energointensive, de alte materii prime şi materiale, precum şi de uleiuri pentru răcire, comparativ cu produsul folosit pînă în prezent. În acelaşi timp, realizarea şi asimilarea în fabricaţia de serie a staţiei de comndă şi reglaj, tip „S.C.R.-10", pentru instalaţiile de foraj a determinat o simţitoare creştere a producţiei de export a fabricii de locomotive a respectivei întreprinderi. Au fost, de asemenea, realizate numeroase şi diverse măsuri ce au contribuit la creşterea mai accentuată a productivităţii muncii, îmbunătăţirea calităţii fabricaţiei, la reducerea consumurilor energetice.

DACIADA — În activitatea sportivă de masă pentru tineret

Prezentam, cu o săptămînă în urmă, **bilanțul activității sportive de masă pentru tineret.** Un bilanț pozitiv, cu realizări importante, într-un domeniu atît de îndrăgit de tineri. Nu vom mai repeta efectele benefice ale activităților de educație fizică și sport pentru cei care le practică. **Dar vom sublinia că, organizînd sistematic competițiile sale tradiționale U.T.C., organele și organizațiile sale, prin asociațiile sportive, își sporesc aportul în acțiunea de depistare, cuprindere și promovare în mișcarea sportivă de performanță a unor tineri cu deprinderi, cu calități fizice și morale deosebite.** O contribuție ce, ulterior, se materializează în reprezentarea de către acești tineri, cu succes, a sportului românesc în arena internațională.

Dar aceste deziderate împlinite într-o măsură din ce în ce mai mare nu ne pot opri să nu scoatem în relief și unele neajunsuri înregistrate în organizarea și desfășurarea acțiunilor, a competițiilor din cadrul „Daciadei", încununate cu trofeul „Cupa U.T.C.". Remarcile critice sînt făcute, firește, cu buna intenție a eliminării tuturor aspectelor ce distonează cu climatul de muncă și seriozitate, care constituie nota generală a întregii activități din domeniu. A rămas ca un refren nedorit — și, iată, greu de eliminat — **insuficienta preocupare a unor organizații și organe U.T.C. pentru mobilizarea tuturor tinerilor, fete și băieți, la aceste acțiuni** începînd de la etapele ce au loc la locul de muncă și pînă la etapa finală pe țară a întrecerilor: **se resimte, apoi, un imobilism ce amenință să devină cronic, în tentativa de a diversifica formele de practicare a sportului, a exercițiului fizic și de a le face mai atractive, de a pune accentul pe acțiunile și continuitatea acestora, la** acestor competiții, pe care le numim, nu întîmplător, **de masă!** Această situație generează o altă nedorită lacună: **promovarea în etapele superioare ale competițiilor dotate cu „Cupa U.T.C." a unor sportivi care nu și-au cîștigat acest drept în mod loial și regulamentar,** adică prin concurs, cîștigînd toate etapele precedente rea pe valoare, pe talent, de la o etapă inferioară, la alta superioară — nu funcționează, este ignorat, tratat cu o condamnabilă superficialitate — de cine? — chiar de inițiatorii și organizatorii competițiilor!

Este, de asemenea, de pus în discuție și modul cum unii activiști din cadrul organelor locale ale U.T.C. **își îndeplinesc obligațiile de muncă, îndatoririle politice și, să zicem, profesionale.** Pentru că este de neadmis ca la etapele finale ale competițiilor U.T.C. unele **județe să nu aibă reprezentanți sau să se prezinte la start cu echipe incomplete.** Prezenta sportivilor la aceste acțiuni este, în alt plan, raportul lor de activitate! Ce fel de activitate au desfășurat — întrebăm noi — dacă la finalele pe țară unele **județe absentează?** Ce să mai așteptăm, ce să mai spunem, atunci despre ceea ce se face pe plan local, la nivel de localitate în domeniul activității sportive de masă?

În această privință unele nominalizări le vom face într-un articol următor, cînd vom pune **în dezbatere un aspect și mai grav, și anume tendința de a folosi mijloace incorecte, deci nesportive, pentru situarea pe locuri frunțașe în ierarhiile sportive,** și cînd vom propune și unele soluții pentru eradicarea totală a unor asemenea fenomene negative.

V. CĂBULEA

OBLIGAȚII MAI PUȚIN ONORATE

cul de muncă sau în școală al tinerilor. Să mai vorbim de faptul că în unele **județe, municipii, orașe, localități etapele ce se desfășoară la acest nivel au, adesea, un caracter formal, festivist** care exclude eficiența scontată, inclusiv cea propagandistică. Să mai arătăm că — lucru grav, de netolerat — **numărul celor antrenați la diferitele etape este foarte mic și că, uneori, aici nu se organizează etapele pînă la nivelul județului.** Exact acolo unde se simte mai mult nevoia de antrenare a tinerilor, adică la nivel de masă, care și conferă, de altfel, numele și importanța cum e firesc și... sportiv. Nu o dată am întîlnit la întreceri organizate la nivel de județ tineri care nu mai participaseră la nici o altă etapă!? Nu participaseră — se justificau ei — pentru că nu i-a chemat nimeni să concureze, nu s-au organizat întrecerile respective la nivel de loc de muncă, școală, localitate etc. Acest sistem de calificare vine să obstrucționeze tocmai cel de-al doilea rol al competițiilor de masă — după primul, cel al necesității exercițiului fizic, al mișcării în aer liber pentru vigoare, sănătate, robustețe — cel care se referă la descoperirea unor talente autentice, pentru performanță. Cum, dacă acest criteriu fundamental de selecție — promova-

Teme de reflecție pentru vacanța fotbalistică

Continuăm prezentarea-dezbatere a echipelor din primul eșalon al fotbalului nostru, de data aceasta aducînd în prim-plan două echipe de marcă, ce și-au înscris numele pe firmamentul fotbalului european, mai de curînd sau ceva mai încolo, prin rezultate ce au produs senzație la vremea respectivă: Sportul Studențesc și Dinamo București.

Așa cum subliniam și la debutul serialului nostru, „Teme de reflecție pentru vacanța fotbalistică" încercăm să prezentăm „radiografii" cît mai exacte ale echipelor noastre ce evoluează pe prima scenă, să desprindem esențialul din experiența și preocupările prezente, să punctăm obiectivele de viitor.

Toate acestea din unghiul de vedere care deschide perspectiva asupra programelor de lucru în această perioadă — decisivă pentru pregătirea de bază ce stă la temelia performanței în noul sezon competițional — a angajamentelor ce și le propun în direcția îmbunătățirii generale a calității prestației fotbalistice și, în consecință, a ridicării nivelului spectacolului sportiv începînd cu primele meciuri din primăvara fotbalistică.

SPORTUL STUDENȚESC, FAVORITUL... 13!

Ne vine sau nu să credem, Sportul Studențesc e pe locul 13, între tur și retur! Un loc neașteptat de slab pentru o echipă continentală, pentru chiar revelația cupelor europene din toamna lui '87! Și, totuși, asta e, poziția codașă a echipei bucureștene fiind rezultatul unei evoluții sinuoase, de cele mai multe ori modestă, în turul actualului campionat. „De ce?"-ul care se impune, în mod automat, și-ar putea găsi răspunsul în campania de întinerire lansată de club sau, tot așa de bine, în plecarea din Regie a omului său numărul 1, care purta pe tricou numărul 10. Dar, nu aici trebuie căutat răspunsul sau nu numai aici, ci mai ales în lipsa de încredere și de convingere cu care echipierii Sportului au abordat sezonul '87, atît în pregătiri, cît și în jocurile de campionat. Deasupra lor a planat prea mult, obsedantă, amintirea lui Hagi. De-aici pornind, însă, ideea de insurmontabil i-a tras în jos pe universitari, care au avut nevoie de timp și de dovezi clare că pot juca mai bine. Or, ce altă dovadă mai convingătoare puteau avea decît acel memorabil meci cu Bröndby, de la București. Tinerii fotbaliști bucureșteni încep, așadar, să creadă din nou în forțele lor. Această revenire de încredere, însă, a sosit tîrziu, atunci cînd turul era pe sfîrșite și cînd situația de la „adevăr" vorbea cum nu se putea mai limpede despre înfrîngerile suferite acasă de Sportul. Și n-au fost puține, figurînd printre ele cîteva absolut incredibile: 0—1 cu „U" Cluj-Napoca, 0—2 cu Oțelul Galați, cum au mai fost, nu mai puțin surprinzătoare, acel 2—2 cu C.S.M. Suceava și mai apoi 1—1 cu Poli Timișoara! Sigur, explicații ar mai fi destule, iar dintre ele nu pot lipsi unele frămîntări apărute în echipă, cristalizarea întîrziată a unei formații de bază, absențele îndelungate, determinate de accidentări, ale unor apărători de bază ca Gino Iorgulescu și Munteanu II, dezorientarea temporară a lui Pană, accidentul lui Burchel, neînțelegerile dintre antrenori și dintre ei și echipă etc. etc. Cert este că Sportul coborîse vertiginos — la un moment dat chiar pe ultimul loc al clasamentului! — iar conducerea clubului a procedat, în disperare de cauză, la ceea ce ne-am fi așteptat cel mai puțin: renunțarea la antrenorii Rădulescu și Marica și la înlocuirea lor cu doi jucători-antrenori: Paul Cazan și Gino Iorgulescu. E greu de crezut că exista cineva care să acorde vreo șansă acestui cuplu de tehnicieni numiți peste noapte, practic fără nici un fel de experiență în domeniu. Și, totuși, „mutarea" s-a dovedit ingenioasă, dovadă că rîndurile s-au strîns imediat, atmosfera de lucru și de angajament îmbunătățindu-se radical, cu rezultate evidente. Așa se face că soluția celor doi antrenori-jucători, care părea temporară, s-a arătat salvatoare și este menținută pe bună dreptate, dînd Regiei un suflu nou, în care credem sincer. Destul de repede, echipa a cîștigat în stabilitate, jocul ei s-a limpezit, viteza în teren a crescut, circulația balonului e mult mai bună și, contrar așteptărilor, accesul tineretului în formația de bază a fost stimulat — dovezile numindu-se Ciucă și Stănici. Cristea a crescut foarte mult — și ni se pare unul din marile cîștiguri ale echipei —, Coraș a avut un sezon de excepție, la care trebuie să mediteze cu încredere, dar și cu toată modestia de rigoare, Bozeșan a avut scîpiri, dar rămîne același inconstant pe care-l știm dintotdeauna. Pană și-a revenit, Munteanu II a cîștigat din „concurența" cu Ciucă. M. Marian a rămas un stîlp de nădejde al apărării, ca și Mircea Popa (care a avut, totuși, o scurtă perioadă de inexplicabilă apatie). Stănici „vine" în mod tot mai clar, ca și Pologea și Tirlea. Sorin Răducanu poate mai mult decît a arătat. Bucico este o valoare autentică, iar Țicleanu a avut un final de sezon absolut excepțional. Cît despre cei doi portari, atît Cristian, cît și Voiciță au probat calități demne de toată lauda și o formă foarte bună. Bineînțeles, Sportul Studențesc e încă departe de a-și fi pus în valoare resursele și posibilitățile, cel dintîi lucru la care ne gîndim fiind tehnicitatea jucătorilor, încă nefructificată suficient de ansamblul echipei. Apoi, există încă lacune serioase la capitolul pregătirii fizice a lotului, vizibilă în contraatacurile prea lente și în replierile greoaie, ca și în rezistența generală dovedită de echipă în finalurile de meci. În plan tactic, se aglomerează încă prea mult jocul pe centru și se așteaptă „de la celălalt" șutul decisiv sau, dimpotrivă, atacanții se... încurcă reciproc în faza de finalizare! Trebuie, deci, mai multă disciplină tactică, respectarea mai riguroasă a sarcinilor de joc și folosirea întregului angrenaj pentru punerea în valoare a capacităților reale de care dispune echipa. Cu aceste „corective", Sportul Studențesc poate reveni în plutonul „de sus" al campionatului și — de ce nu?! — chiar în rîndul „europenelor", transformîndu-se din modestul 13 în... favoritul 13! Nu e deloc imposibil și, sîntem convinși, Regia poate acest lucru!

HORIA ALEXANDRESCU

DINAMO — ASPIRAȚII SPRE IERARHII EUROPENE!

Pentru a prezenta situația la zi, pornind de la retrospectivă și scrutînd viitorul echipei Dinamo, formație din elita fotbalului nostru, ce se bucura de un binemeritat prestigiu internațional, am ales calea dialogului. Firesc, cînd ți se oferă privilegiul de a avea ca interlocutor un antrenor de talia lui **Mircea Lucescu.** Dar să repetăm, mai întîi, situația la zi a echipei, prezentînd statistica de la încheierea returului: 17 meciuri, 14 victorii, 2 egalități și o singură înfrîngere, 39 goluri înscrise, 12 primite, 30 de puncte! Golgeterul echipei — Cămătaru, 13 goluri, „Gheata de aur" a Europei în 1987. Principalul rezultat de referință, 0—0 cu eterna sa rivală, Steaua, echipa campioană, liderul autoritar și, nu de mult, campioană și super-campioana Europei. Un palmares, să recunoaștem, impresionant, care nu-i la îndemîna oricui. Deci, să demarăm dialogul, pe acest fundal de date de referință — **cum își privește Dinamo retrospectiv activitatea din ultima vreme? ● Mircea Lucescu:** Dinamo își urmărește foarte clar un anumit drum al ei, cel al reconstrucției echipei. Cînd am preluat echipa aveam un singur jucător sub 24 ani — Rednic — ceea ce arată că Dinamo era la un capăt de drum, după un apogeu, care a culminat cu promovarea în semifinala „C.C.E.". Astăzi Dinamo are 12 jucători sub 22 de ani, fără să piardă din gradul de competitivitate pe plan intern, fără să deteriorăm poziția în ierarhia fotbalului românesc. Ca argument, am realizat în acest tur de campionat cel mai mare număr de puncte din istoria echipei — 30! Sigur că de la această competitivitate internă, la performanța internațională mai e un drum greu de străbătut. Importantă, pentru mine, ca om cu responsabilități în fotbalul nostru, era obligația de a descoperi și crește jucători pentru echipă și pentru loturile noastre reprezentative. Ceea ce poate constata oricine. — **Cum spuneai, echipa Dinamo se află într-un proces de reconstrucție. Ce s-a realizat din proiectele inițiale și care sînt neajunsurile care au făcut echipa din șos. Ștefan cel Mare, mai puțin competitivă, mai ales în arena internațională?** ● — Plec de la ideea verificată de viață, de atîtea cluburi cu faimă, că pentru a reconstrui o echipă competitivă în arena internațională un antrenor are nevoie de un răgaz de patru ani. Acest răgaz l-am cerut și la națională. Dinamo mai are încă pînă să ajungă la o structură stabilă de echipă, promovările și încercările făcute avînd ca scop perfecționarea permanentă a relațiilor de joc, mărirea gradului de omogenitate — competitivă și afectivă — ca entuziasm, ca angajare, ca țeluri comune. Aceste căutări, încercări, făcînd, de fapt, ca Dinamo să nu reușească, deocamdată în momentele cele mai importante, acele jocuri, acele evoluții, care să-i permită, printr-o atitudine și un angajament în măsură să-i dea siguranță de sine să obțină rezultatele dorite, să-și îndeplinească obiectivele propuse. Sper, totuși, ca acest proces de formare a unei echipe competitive pe plan internațional să-l accelerăm, astfel ca rezultatele bune din meciurile amicale cu echipele mari să le convertim și în cele oficiale promovînd în ierarhiile europene. — **M. Lucescu este recunoscut de toată lumea ca un antrenor cu spirit novator, cu idei și scheme tactice, deci un antrenor în măsură să dea un plus de valoare și forță echipei prin gîndirea tactică a jocului și punerea adecvată în valoare a jucătorilor și calităților ce le au aceștia. Ce noutăți vom observa, din această perspectivă, la Dinamo?** ● — Noutățile vor depinde, în cea mai mare măsură de puterea, de capacitatea de receptare și asimilare a jucătorilor. Depunem toate eforturile să ne apropiem de ceea ce se joacă, astăzi, în lumea fotbalului de mare performanță. Vrem să dinamizăm mult jocul, să asigurăm o circulație mai rapidă și mai precisă a balonului, să sporim numărul acțiunilor, lucide, periculoase, de atac, și prin aceasta să dobîndim o mai mare eficacitate a jocului nostru. Ne preocupă — așa cum, de fapt, am făcut-o și cu echipa națională — perfecționarea acelor combinații, scheme tactice, automatisme care să permită jucătorilor din linia a doua și a treia să se înscrie cu goluri pe tabela de marcaj. — **Există, la noi, în general vorbind, unele vicii în sistemul de pregătire pentru confruntările internaționale și chiar cele interne. Se preferă turnee în zone geografice cu fotbal mai puțin valoros...** ● — Noi avem nevoie să ieșim și să jucăm cît mai mult. Pentru că, un „amical" de pregătire, cu o echipă din campionatul nostru nu poate să creeze atmosfera și încărcătura tensională a unui joc internațional. Noi trebuie să creștem jucători competitivi pentru performanță de vîrf. Or, nu-i poți crește **dacă nu-i confrunți cu cei pe care-i întîlnești în competițiile internaționale oficiale!** Acum e mai greu să găsești parteneri în țările cu fotbal avansat, pentru că ele nu întrerup campionatul. Așa că angajăm meciuri în măsura ofertelor, indiferent de zonă! Cît privește turneele de sală, acum doi ani, colegiul central al antrenorilor a încercat să asigure disputarea unui campionat de sală, care a avut un deosebit succes de public. Din păcate această inițiativă nu s-a repetat, au fost și opoziții, tocmai în momentul cînd lumea fotbalului pregătește un C.M. de sală... — **Ce întreprinde echipa Dinamo pentru a-și ridica standardul de competitivitate, în special în arena internațională?** ● — Accelerăm procesul de formare internațională a tinerilor jucători, mărim numărul de întîlniri, de jocuri de pregătire și verificare, căutăm soluții pentru omogenizarea jocului și a... generațiilor, și așteptăm cu încredere și responsabilitate o nouă șansă de reprezentare în competițiile europene. Pînă atunci menținem treaz interesul pentru campionat, într-o dispută sportivă, corectă cu această echipă de excepție, cu atîtea atu-uri, care este Steaua. — **Urmăriți promovarea unor jucători noi? Intenționați să aduceți la echipă jucători cu nume?** ● — Nu! Ne creștem propriii jucători! Mergem pe o nouă orientare, aceea de a crește jucătorii de care avem nevoie în centrul nostru de copii și juniori. De altfel oricine poate constata că dăm girul tineretii. În ultimul timp am folosit în unele meciuri chiar cîte 5—6 juniori! pentru a-i stimula. Și să nu uităm: juniorii lui Dinamo sînt campionii țării, iar echipa de tineret-speranțe este liderul campionatului!

VASILE CĂBULEA

MERIDIAN

● **Sala sporturilor din Brașov a găzduit duminică dimineața întîlnirea dintre echipele Rulmentul Brașov și E. S. Besançon (Franța), din cadrul optimilor de finală ale „Cupei Federației internaționale" la handbal feminin. După o partidă viu disputată, în care handbalistele române s-au dovedit superioare atît în apărare cît și în atac, Rulmentul Brașov a obținut victoria cu scorul de 20—14 (11—7), calificîndu-se în faza următoare. În primul joc, scorul fusese 25—21 pentru formația franceză.**

În meciul de duminică, principalele realizatoare au fost Eniko Demeter, de la gazde, care a înscris 6 goluri, și Marilion Misori, din formația franceză, autoare a 4 goluri.

● **Proba feminină de 1 500 m din cadrul concursului atletic de sală de la Hamilton (Canada) a fost cîștigată de sportiva română Doina Melinte, cronometrată cu timpul de 4'13"06/100. Pe locurile următoare s-au clasat Alisa Harvey (S.U.A.) — 4'19"08/100 și Debbie Boulter (Canada) — 4'20"04/100.**

Învingător în proba de 50 yarzi, sprinterul canadian Ben Johnson a stabilit cea mai bună performanță mondială cu rezultatul de 5"20/100.

Alte rezultate: săritura în înălțime bărbați: Ottey (Canada) 2,28 m; 50 yarzi garduri femei: Julie Rocheteau (Canada) 6"84/100; 3 000 m: John Walker (Noua Zeelandă) 8'05"45/100.

● **Duminică s-a disputat la Bacău meciul-retur contînd pentru optimile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la handbal feminin între formațiile Știința Bacău și Spartak Kiev. Partida s-a încheiat cu scorul de 27—23 (10—12) în favoarea handbalistelor sovietice, care s-au calificat în sferturile de finală ale competiției.**

● **În cadrul competiției internaționale de handbal feminin „Cupa Cupelor" duminică s-au întîlnit la Budapesta echipa locală Vasas și formația Mureșul Tg. Mureș. Meciul s-a încheiat cu scorul de 21—15 (6—7) în favoarea gazdelor, care s-au calificat în sferturile de finală.**

● **Desfășurat pe stadionul „Parc des Princes" din Paris, în prezența a 46 000 de spectatori, meciul dintre echipele Franței și Angliei, contînd pentru noua ediție a „Turneului celor cinci națiuni" la rugby, s-a încheiat cu scorul de 10—9 (3—3) în favoarea jucătorilor francezi.**

● **În etapa a 15-a a campionatului italian de fotbal au fost înregistrate următoarele rezultate: Avellino — Internazionale 1—3; Cesena — Ascoli 1—0; Fiorentina — Juventus 1—1; Sampdoria — Napoli 0—1; Verona — Roma 0—1; Milan — Como 5—0; Pescara — Empoli 0—0; Torino — Pisa 3—1. În clasament conduce A.C. Napoli cu 25 de puncte.**

● **Proba feminină de slalom special disputată pe pîrtia de la Les Saisies (Franța) a revenit schioarei franceze Dorotha Magore, cronometrată în două manșe cu timpul de 1'34"23/100. Pe locul secund s-a clasat vest-germana Christa Kinshofer — 1'34"63/100, iar locul trei a fost ocupat de concurenta iugoslavă Katra Zajc — 1'34"90/100.**

● **La Bloomington (Minnesota), în prezența a peste 11 000 de spectatori, s-au întîlnit într-un meci amical selecționatele olimpice de hochei pe gheață ale S.U.A. și Canadei. Hocheiștii canadieni au terminat învingători cu scorul de 6—4 (2—1, 0—2, 4—1).**

5 minute cu... NOEMI LUNG:

„Cu gîndul la Olimpiadă"

Din spectaculosul periplu american și australian al înotătoarelor române a lipsit — știți de-acum — Noemi Lung, cea care, prin rezultatele obținute anul trecut, s-a situat în fruntea campioanelor noastre. Zilele trecute, însă, am aflat vestea cea bună și anume că Noemi urmează să se alăture, în sfîrșit, colegelor ei, moment, potrivit pentru un mini-interviu cu marea sportivă bătmăreancă:

— Așadar, Noemi, ești gata să reiei suita de concursuri?

— Teoretic, da, dar practic mai am nevoie de circa două săptămîni de pregătire, pentru a mă pune la punct. Cele aproximativ 50 de zile de pauză nedorită nu se pot reface chiar așa, peste noapte, nu!?

— Ce s-a întîmplat cu tine, de fapt?

— N-a fost nimic grav, ci doar o acumulare serioasă de oboseală, determinată de suprasolicitările unui an preolimpic foarte greu, în care am avut ambiția de a realiza maximum posibil. Bilanțul lui 1987, cu medaliile și recordurile de la Universiadă, apoi cu titlul continental și cu celelalte medalii de la „europene" mi-au adus cele mai mari satisfacții, dar au atras și oboseala despre care vă vorbeam. Așa am ajuns în situația de a lua o vacanță prelungită, pentru odihnă-refacere și pentru o serie de investigații medicale care erau absolut necesare. Cum se spune, însă, totul e bine cînd se termină cu bine și iată-mă din nou gata de start! Vreau să mulțumesc în mod deosebit Centrului de Medicină Sportivă și, mai ales tovarășilor dr. Cioară și Apostu, pentru ajutorul pe care mi l-au acordat, cu competență și căldură.

— Cînd ai reintrat, de fapt, în apă, pentru primul antrenament?

— La 23 decembrie am efectuat cea dintîi ședință de pregătire, în piscina de acasă, din Baia Mare. N-o să mă credeți dacă vă spun că am înotat atunci doar... 200 de metri și încă ușor, bras și craul! Ulterior, însă, volumul a crescut substanțial, acum fac deja intensitate, astfel că lucrurile au reintrat în normal.

— Ce program ai în perioada următoare?

— Mîine (a fost vineri — n.n.) urmează să plec în Franța, unde voi face joncțiunea cu celelalte fete. Mergem întîi la Cannes, unde eu nu voi concura, urmează un stagiu de pregătire la altitudine și apoi o suită de concursuri la Paris, Bonn și Berlin.

— Ce părere ai de rezultatele colegelor tale, obținute în această iarnă?

— Pentru valoarea înotului românesc, mi se par perfect normale, dar cu totul și cu totul excepțional a fost acel „podium" românesc de la Canberra, unde Tamara, Livia și Luminița s-au clasat pe primele trei locuri, la 50 m liber. Succesele lor mă stimulează și pe mine, o dată în plus, acum cînd reiau activitatea de pregătire și competițională, cu gîndul la Olimpiada din acest an și la medalia de aur pe care o vizez în proba de 400 m mixt.

— Succes, Noemi, ție și celorlalte înotătoare de aur cu care ne mindrim!

AL. H.

SERIALUL NOSTRU Mari campioni, mari performanțe

BIG BEN STORY (I)

La 30 august '87 a devenit cel mai rapid om din istoria lumii, iar de atunci încoace nu a existat superlativ să nu fi fost legat de numele și performanța sa: Ben Johnson, canadianul zburător, campionul și recordmanul mondial la 100 m, în 9,83 secunde, cel mai bun sportiv al lumii în 1987. O poveste care merită să fie povestită și din care sînt destule de-nvățat!...

Cînd a plonjat năprazniс din bloc-startul de la Roma, lăsîndu-l parcă țintuit pe marele Carl Lewis, o clipă am crezut, cinstit vorbind, că a... furat plecarea! Nici vorbă, însă, de așa ceva, de vreme ce stau mărturie chiar senzorii „Omega", care-au tradus în limba electronicii viteza de reacție a lui Ben: doar 0,129 dintr-o singură secundă i-au trebuit ca să atace „suta" mondială, de la explozia capsei din pistol, la propria-i explozie din finală! King Carl, inegalabilul de altădată, fusese, chipurile, mult mai lent și declanșase cu exact 7 sutimi întîrziere lansîndu-se cu calm inconștient în urmărirea glonțului deja pornit! Să fugi după un glonț, visînd chiar să-l întreci, nu-ți poți permite nici dacă te cheamă Carl Lewis și dacă ai cules patru medalii olimpice de aur la o singură Olimpiadă! Și, totuși, Lewis a-ncercat marea cu degetul, sperînd, crezînd chiar că-l va birui pe Ben, o dată pentru totdeauna.

Vedeți dumneavoastră, „meciul" acesta a fost ceva între asprimea dintre Clay și Frazier, dar și între disputa psihologică și cerebrală dintre Karpov și Kasparov! Un meci jucat în ani, ba de aproape, ba de la distanță, pe care Ben Johnson l-a cîștigat muncind din greu, meticulos, tăcut și dîrz și mai ales convins că trebuie și chiar că poate cîștiga! În avion, venind spre Roma, Ben a citit într-o revistă o declarație a lui Carl, care spunea: „Marela țel al lui Johnson nu este obținerea supremației la sprint, ci înfrîngerea bilbîielii sale!"... Asta-l înfuriase cumplit și, după cum va destăinui mai tîrziu, făcuse parte din cursa lui finală, în care-a vrut să fie rău și el, măcar o dată-n viața lui!...

Ei da, Ben Johnson e cam bîlbîit! N-o suna frumos, dar asta e, iar Carl știa foarte bine ce-l deranjează cel mai mult pe Ben. Ce nu știa, însă, Lewis sau, dacă știa, a ignorat, era faptul că taciturnul sprinter canadian lăsase de mult grija bîlbîitului său, pentru a se dedica în exclusivitate sprintului și pistei...

...Se născuse în Jamaica, la Falmouth, la 30 decembrie 1961, cîțiva kilometri de Montego Bay. Orașul său natal fusese cîndva un portuleț prosper dar, cu timpul, neputînd fi adaptat navelor cu mare pescaj, decăzuse. Familia Johnson o ducea tare greu, cei doi băieți și cele patru fete trăind din agoniseala lui Ben Johnson sr., care muncea la o companie de telefoane. Soția sa, Gloria, se ocupa de gospodărie și de copii, micul Ben crescînd în curtea casei părintești, unde-i plăcea să îngrijească de vacă și de capre, sau să-l ajute pe bătrîn la stupărit. La școală cînd a mers n-a fost printre elevii cei mai buni, dar nici printre cei slabi n-a vrut niciodată să ajungă. Era tăcut și complexat de bîlbîiala lui, iar pe deasupra mai era și rușinos din cauza fiziculului plăpînd... Îi plăcea să înoate singur, nevăzut de nimeni, iubea filmele cu arte marțiale și cu culturiști, era îndrăgostit de soare și de plajă și visa că va ajunge cineva, cîndva! La stadion a mers prima dată cu fratele său, Edward, care făcea sprint la clubul de atletism „Conqueros". O dată, dar lui Ben i-a fost de-ajuns ca să găsească marea pasiune — avea 7 ani și descoperise atletismul, pista, alergarea. Mai mult nici nu-i trebuia!

Eddie, fratele mai mare, care avea să ajungă la 10,4 pe „sută", obținînd astfel o bursă la Universitatea Lamar, din Beaumont (Texas), povestește astăzi că Ben „nu părea deloc să aibă picior rapid, dar dacă te-așezai cu el la taifas, despre atletism, era în stare să te asculte ore în șir, fermecat. Nici un basm nu i se părea mai frumos decît atletismul!" În începuturile lui Ben, printre copiii jamaicani, n-avea să se anunțe nici o performanță cît de cît mai semnificativă. Era tot pe acolo, printre cei modești, care nu promiteau ceva deosebit. În schimb, muncea ca nimeni altul, cu plăcere, chiar cu bucurie și învățase pe de rost istoria sprinterilor jamaicani. Că-i o istorie întreagă, glorioasă, și numai dacă vă amintiți că în finala legendară de la Roma '87 trei dintre primii patru clasați sînt de origine jamaicană, o să-mi dați dreptate (adică Ben Johnson, Raymond Stewart și britanicul Linford Christie)!... Cînd Ben împlinise 11 ani, greutățile familiei au împins-o pe mama lui să plece în Canada, în căutare de serviciu. Avea acolo o prietenă, la Toronto, unde va trece timp pînă va găsi de lucru la bucătăria aeroportului. Ea da, dar nu și Johnson sr., care se va întoarce curînd acasă, acuzînd și frigul, cu care nu se putea acomoda. Pentru micul Ben, frigul n-a contat, însă, și după cum spune el însuși, „putea fi foarte frig, aveam cu mine căldura din Jamaica! Prima dată cînd am văzut zăpada, m-am jucat cu soră-mea vreo patru ore, stînd numai în tricouri!"... Lucrurile prindeau, însă, să se schimbe. Ben a intrat la „Yorkdale High School", tot printre modești la școală și tot printre modești la atletism. Apoi s-a întîlnit însă prima oară cu antrenorul Charlie Francis, cel care-i va schimba destinul, mai tîrziu. Deocamdată însă, la primul contact, Francis îl tratează cu indiferență. Nu-i spunea nimic, așa că nici nu l-a băgat în seamă! Johnson, însă, cum v-am spus, muncea pe rupte, singur-singurel, iar cînd Eddie, fratele mai mare, s-a legitimat la clubul „Scarbourogh" (azi Mazda) Optimist" Ben l-a urmat, trezind dintr-o dată interesul lui Charlie Francis, el însuși fost sprinter de marcă, canadian, creditat cu 10,1 și trimis chiar la Olimpiada din 1972. De-acum va începe atletismul veritabil pentru Ben Johnson. Adică de la vîrsta de 15 ani!

HORIA ALEXANDRESCU

CRONICA NOUTĂȚILOR

■ **Săptămîna viitoare, la Predeal, ediția 1988 a „Cupei Carpați" la schi fond, competiție internațională de anvergură, în cadrul căreia așteptăm ca „olimpicele" noastre să-și probeze din nou valoarea** ■ **Diego Maradona nu mai pleacă de la Napoli! Cel puțin pînă în 1993, dată la care va expira contractul lui, reînnoit pentru suma de circa 11 milioane de dolari, fapt care l-a făcut pe impresarul lui Diego să declare că e vorba despre cel mai fabulos contract din întreaga istorie a fotbalului!** ■ **Apropo de sporturile de iarnă, apropierea Olimpiadei de la Calgary a determinat și anunțarea lotului nostru. Înțelegem, însă, că e vorba de un lot lărgit, pentru că, dincolo de orice vîrstă, o întrecere olimpică e un examen internațional de cea mai mare valoare, la care nu putem fi reprezentați decît de valori autentice! Or, dacă ne gîndim la patinajul artistic, la sanie și chiar la cîțiva dintre boberii din lot, nu-i prea vedem în posturi de candidați olimpici! Poate în viitor!...** ■ **Un premiu fair-play, binemeritat, pentru antrenorul de fotbal italian, Franco Cattaneo. Motivul — un penalty acordat în mod gratuit de arbitru, în favoarea echipei sale și decizia antrenorului ca executantul să trimită balonul pe lîngă poartă. Rar întîlnit, nu?!** ■ **Doina Melinte declară într-un interviu: „Cred că în ancheta Asociației Presei Sportive meritam un loc mai bun". Același lucru îl credem și noi, ba sîntem chiar convinși!...** ■ **Lista medicamentelor interzise de Comisia medicală a C.I.O. s-a îmbogățit iarăși, cu alte cîteva, numărul substanțelor considerate ca avînd efecte stimulative trecînd bine de o sută! De astă dată, însă, a apărut și substanța aceea „misterioasă" care făcea inutile controalele anti-doping! Să vedem ce s-o mai născoci!** ■ **La cîrma lotului național de judo a fost numit, în funcția de antrenor principal, fostul secund, Constantin Niculae. O măsură pe care o aplaudăm, cunoscînd seriozitatea și competența fostului campion european și vicecampion al lumii. Succes!** ■ **Încă de pe acum, Federația daneză de fotbal pregătește aniversarea centenarului ei vizînd între altele, organizarea în cursul anului viitor a unui turneu extrem de atractiv, la care urmează să mai participe echipele Braziliei, R.F. Germania și Suediei** ■ **Federația noastră de atletism a scos de sub tipar „Calendarul și regulamentele concursurilor interne pe anul 1988", o invitație la pregătire serioasă și la participare în bloc la toate întrecerile. Iar cine parcurge broșura se poate convinge: nu competițiile lipsesc atleților noștri și antrenorilor lor!...** ■ **Din Argentina se semnalează o tot mai accentuată criză de spectatori la meciurile de fotbal: în medie 6 000—7 000!** ■ **De tot mai mare succes se bucură, în schimb, tradiționalul „Turneu de mini-fotbal", organizat în fiecare iarnă de Comisia de juniori și copii a F.R. Fotbal. Dovadă că, de la 24 de echipe însumînd 140 de copii, cît s-au consemnat la prima ediție, s-a ajuns anul acesta la... 144 de echipe și peste 1 700 de copii. Bravo și, pe cînd, turnee similare de seniori?!** ■ **Starurile tenisului internațional analizează, între altele, consistența... micului lor dejun. Navratilova se mulțumește cu 550 de calorii, lui Lendl îi trebuie — 700, lui Chris Evert — 800 și cam aceasta este media. O mare excepție — Mats Vilander, care are obiceiul să adune... 1 300 de calorii!** ■ **Doar patru atlete române — în circuitul „indoor" din S.U.A. și Canada: Doina Melinte, Maricica Puică, Paula Ivan și Mitica Junghiatu. Corect și meritat, deci succes!** ■ **Ajungînd la concluzia că este... supraponderală, jucătoarea suedeză de fotbal Gunilla Axen s-a supus unei operații prin care și-a redus substanțial numărul kilogramelor. Și se spune că joacă mult mai bine!** ■ **În așteptarea zăpezii, calaciștii și canoiștii noștri se pregătesc un timp la Poiana Brașov, unde pe rol sînt acum crosurile și lucrul în sala de forță** ■ **Noi teamuri care vin (sau vor să vină!) în lumea formulei 1: Euro-Brun, Luchini, Rial și Coloni — toate patru urmînd să folosească motoare Cosworth** ■ **Salutăm numirea antrenorului Mircea Rădulescu la cîrma lotului de tineret al României, experiența și capacitatea sa de a crește tinerii jucători fiind recunoscute unanim!** ■ **În vederea preliminariilor Campionatului Mondial din 1990, echipa Scoției va susține 6 din cele 7 meciuri de pregătire pe care și le-a propus în deplasare, adversarele sale urmînd să fie echipe ca Italia, R.F. Germania și Danemarca, ca să amintim doar trei dintre ele. Demn de reținut, în ideea că meciurile de pregătire trebuie să fie, iată, meciuri adevărate, adică foarte-foarte grele!** ■ **Nu mai puțin de 5 cluburi de fotbal britanice sînt puse în vînzare, așteptîndu-și... cumpărătorii! Printre ele, bine cunoscutele Sheffield United și Dundee!** ■ **La Campionatele Europene de patinaj artistic, reprezentantul nostru, Cornel Gheorghe s-a clasat abia pe locul... 22!!! Ce are de spus federația de specialitate?!**

AL. HORIA

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România

de participantele la Plenara Consiliului Naţional al Femeilor

Mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

Plenara Consiliului Naţional al Femeilor, desfăşurată în atmosfera de puternică angajare patriotică, revoluţionară, în care oamenii muncii, toţi cetăţenii ţării acţionează în strînsă unitate în jurul partidului, al dumneavoastră, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, pentru înfăptuirea exemplară a hotărîrilor Congresului al XIII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului, a dat o puternică expresie sentimentelor de profundă stimă, înaltă preţuire şi fierbinte recunoştinţă pe care milioanele de femei de pe întreg cuprinsul patriei le nutresc faţă de dumneavoastră, mult stimate tovarăşe secretar general al partidului, preşedinte al Republicii, cel mai iubit fiu al naţiunii, conducător înţelept şi genial strateg, ctitor al României socialiste moderne, pentru strălucita şi neobosita activitate consacrată, cu neasemuită dăruire patriotică şi abnegaţie revoluţionară, înfloririi multilaterale a ţării, creşterii necontenite a bunăstării poporului, cauzei socialismului şi păcii în întreaga lume.

Cu fierbinte dragoste, admiraţie şi deosebită consideraţie, participantele la plenară au adus un cald şi respectuos omagiu tovarăşei Elena Ceauşescu, eminent om politic, savant de largă recunoaştere internaţională, pentru contribuţia sa de cea mai mare însemnătate la elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului, a programelor de dezvoltare economico-socială a ţării, la înflorirea ştiinţei, învăţămîntului şi culturii româneşti, la cauza păcii şi înţelegerii între popoare.

Plenara a analizat şi dezbătut în spirit critic şi autocritic, al înaltelor exigenţe şi cerinţe exprimate de dumneavoastră în magistralul Raport prezentat Conferinţei Naţionale a partidului — devenit program de muncă şi luptă al întregului popor — activitatea desfăşurată de Consiliul Naţional, de comitetele şi comisiile femeilor şi a adoptat măsuri menite să contribuie la mobilizarea largă a maselor de femei la înfăptuirea integrală a planului naţional unic de dezvoltare economico-socială a patriei noastre pe acest an, pe întregul cincinal.

Permiteţi-ne să reafirmăm, şi cu acest prilej, adeziunea deplină a tuturor femeilor României socialiste la politica externă activă a partidului şi statului nostru, al cărei exponent şi principal promotor sînteţi dumneavoastră, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, care v-aţi afirmat ca proeminentă personalitate a lumii contemporane, Erou al păcii, luptător neobosit pentru independenţa, suveranitatea şi dezvoltarea liberă a tuturor naţiunilor, pentru dezarmare şi pace, pentru colaborare şi înţelegere între toate popoarele.

Într-o atmosferă de puternică vibraţie patriotică, revoluţionară, participantele la plenară consideră că supremul omagiu pe care vi-l aducem este angajamentul solemn de a acţiona cu înaltă răspundere comunistă, împreună cu întregul popor, pentru înfăptuirea neabătută a măreţelor programe de dezvoltare a patriei, stabilite la Congresul al XIII-lea şi Conferinţa Naţională ale partidului.

Cu prilejul apropiatei aniversări a zilei dumneavoastră de naştere şi a peste 55 de ani de eroică activitate revoluţionară şi patriotică, vă rugăm, din adîncul inimilor, să primiţi sentimentul nostru de adînc respect şi aleasă preţuire faţă de exemplara dumneavoastră viaţă şi muncă dedicate cu înflăcărat patriotism ridicării României socialiste pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie, pentru epoca de glorie şi măreţie, a celor mai mari şi durabile înfăptuiri din existenţa noastră milenară, înscrisă în cartea de aur a istoriei neamului drept Epoca Nicolae Ceauşescu, şi vă urăm să ne trăiţi ani mulţi şi luminoşi, în deplină sănătate şi putere de muncă, împreună cu mult iubita şi stimata tovarăşă Elena Ceauşescu, spre binele patriei şi fericirea naţiunii noastre socialiste.

Simbătă a avut loc, în Capitală, Plenara Consiliului Naţional al Femeilor, care a analizat activitatea desfăşurată de comitetele şi comisiile femeilor în anul 1987 şi sarcinile ce le revin în lumina hotărîrilor Congresului al XIII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului, a orientărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în vederea îndeplinirii planului pe 1988 şi pe întregul cincinal. Plenara a adoptat măsuri pentru mobilizarea maselor de femei la transpunerea în viaţă a programelor de dezvoltare economico-socială a ţării, pentru participarea lor mai eficientă la înfăptuirea politicii partidului de ridicare continuă a patriei pe culmi tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

Plenara a examinat, de asemenea, activitatea internaţională desfăşurată de Consiliul Naţional al Femeilor pe anul 1987 şi principalele obiective pe 1988.

În încheierea lucrărilor, participantele la plenară au adoptat, într-o atmosferă de puternică angajare revoluţionară, telegrama adresată tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România.**

PLENARA COMUNĂ A COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST, CONSILIULUI UNIUNII ASOCIAŢIILOR STUDENŢILOR COMUNIŞTI DIN ROMÂNIA ŞI CONSILIULUI NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

Simbătă, 16 ianuarie, în Capitală s-a desfăşurat Plenara comună a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România şi Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, care a analizat, într-un spirit de puternică angajare comunistă, sarcinile ce revin organizaţiilor revoluţionare de tineret, studenţi şi copii din Raportul prezentat la Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru perfecţionarea întregii activităţi de educare comunistă, revoluţionară a tinerei generaţii, pentru creşterea rolului organelor şi organizaţiilor U.T.C., A.S.C. şi de pionieri, a contribuţiei întregului tineret la înfăptuirea exemplară a planului pe anul 1988 şi a programelor de dezvoltare economico-socială a patriei.

Plenara a adoptat un program special de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii organizatorice şi politico-educative desfăşurate de Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România şi Organizaţia Pionierilor în vederea îndeplinirii, la cote superioare de calitate şi eficienţă, a sarcinilor ce revin tineretului, studenţilor şi copiilor din documentele Conferinţei Naţionale a Partidului Comunist Român. De asemenea, a fost aprobat Programul privind participarea tinerei generaţii la realizarea, prin muncă patriotică, a unor obiective de dezvoltare economico-socială a României pe anul 1988.

La lucrările plenarei a participat şi a luat cuvîntul tovarăşul Emil Bobu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, de deplină adeziune comunistă, revoluţionară, participanţii la plenara comună au adoptat o telegramă adresată tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România.**

Evenimente în viaţa organizaţiilor U.T.C. — conferinţele de dare de seamă şi alegeri

Dezbateri concrete, într-un climat de înaltă exigenţă comunistă

Acum, în aceste zile de fierbinte entuziasm creator, cînd întregul nostru popor, tînăra generaţie acţionează cu pasiune şi dăruire pentru înfăptuirea orientărilor şi sarcinilor reieşite din hotărîrile Conferinţei Naţionale a partidului, tinerii se află desigur în primele rînduri. Este condiţia firească a tinereţii noastre conectate pe deplin la marele puls al celei mai rodnice perioade din întreaga noastră istorie — Epoca Nicolae Ceauşescu. Înfăptuim, urmînd îndemnurile şi indicaţiile secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, fapte demne de acest timp eroic, aceasta fiind o mare şansă, o mare cinste, o mare onoare a tinereţii noastre. Pe tot cuprinsul patriei, mile de colective de tineri dau acum, în aceste zile, noi probe de faptă şi cutezanţă revoluţionară. În acest context, se înscriu şi conferinţele de dare de seamă şi alegeri ale organizaţiilor orăşeneşti ale U.T.C., care se constituie în expresii ale hotărîrii tinerei generaţii de a acţiona neabătut, cu totală dăruire într-o unitate de monolit, pentru înfăptuirea obiectivelor istoricului Congres al XIII-lea al partidului, la transpunerea în fapte a Programului partidului, a preţioaselor îndemnuri şi indicaţii trasate de secretarul său general de la tribuna Conferinţei Naţionale a P.C.R. Întreaga desfăşurare a acestor evenimente în viaţa organizaţiilor U.T.C. reprezintă prilejul de manifestare a maturităţii politice a tinerilor, de afirmare a conştiinţei lor revoluţionare, contribuind la o cunoaştere aprofundată a posibilităţilor de care dispune fiecare organizaţie U.T.C. pentru promovarea unui stil de muncă şi viaţă dinamic, angajant şi angajat, profund revoluţionar, pentru propulsarea organizaţiei pe noi coordonate ale faptei tinereşti, responsabile.

Desfăşurată sub semnul înaltei răspunderi patriotice, comuniste, revoluţionare, a hotărîrii neabătute de a face totul pentru înfăptuirea marilor programe de dezvoltare economico-socială a patriei, conferinţa de dare de seamă şi alegeri a organizaţiei orăşeneşti Feteşti a U.T.C. s-a constituit într-o temeinică, matură şi responsabilă analiză a întregii activităţi desfăşurate pînă acum pentru înfăptuirea sarcinilor ce au revenit organizaţiei U.T.C. din cadrul C.P.A.D.M., şi alţii — s-au situat sistematic valoarea şi eficienţa acţiunilor educative întreprinse, a formelor şi modalităţilor folosite în activitatea politico-ideologică, analizîndu-se temeinic modul în care se acţionează pentru întărirea politico-organizatorică a organizaţiilor U.T.C., insistîndu-se pe necesitatea creşterii responsabilităţii şi exigenţei comuniste în promovarea spiritului de iniţiativă, elaborîndu-se în acelaşi timp măsuri eficiente pentru integrarea activă a tinerilor în viaţa economică şi socială a oraşului.

Hotărîrile adoptate cu acest prilej au căpătat caracter de programe de acţiune neîntîrziată şi ferm orientată în direcţia realizării unor sarcini concrete, eşalonate de-a lungul perioadei imediat următoare. Printre obiectivele prioritare s-au înscris: sporirea contribuţiei uteciştilor la realizarea îndatoririlor profesionale şi de producţie, perfecţionarea întregii munci organizatorice şi a vieţii de organizaţie corespunzător nivelului de exigenţă a proiectelor elaborate pentru această perioadă.

Întreaga desfăşurare a conferinţei de dare de seamă şi alegeri a organizaţiei orăşeneşti Feteşti a U.T.C. a accentuat ideea necesităţii întăririi şi în continuare a conţinutului revoluţionar, politic, educativ al întregii vieţi de organizaţie, astfel încît fiecare organizaţie U.T.C. să reprezinte un nucleu de gîndire şi acţiune înaintată, un spaţiu real şi eficient de manifestare a iniţiativei şi responsabilităţii tinereşti.

CRISTINA BALINT

Învăţămîntul agrozootehnic

COOPERATORI ÎN UNIFORMĂ... DE ELEVI

Prima secvenţă este impresionantă. Sala de şedinţe a Cooperativei Agricole de Producţie din Pătîrlagele s-a transformat într-o autentică sală de cursuri. În bănci, oameni mai în vîrstă, ici şi colo tineri. Îi simt gravi, concentraţi. Citeşti pe feţele lor nu atît uimire, cît mai ales dorinţa de a reţine cît mai multe. Pe „catedră" sînt mulaje, iar pe tabla improvizată schiţe şi pliante. Inginera Carola Macri, în ipostază de profesor, caută să se facă cît mai bine înţeleasă de toţi cei prezenţi. Se desfăşoară una din temele învăţămîntului agrozootehnic de masă, temă ce vizează complexul de plante cuprinse în sintagma „cultura mare". După expunerea făcută, oamenii pun întrebări. Pătîrlăgenii nu-şi dezmint nici de această dată spiritul iscoditor, perseverenţa în ambiţia de a reuşi în orice acţiune. La sfîrşit, o abordăm pe inginera Carola Macri.

„Noua revoluţie agrară nu se poate înfăptui fără modernizarea proceselor tehnologice, fără creşterea permanentă a gradului de pregătire a oamenilor, în faţa cărora apar mereu probleme complexe, legate de aplicarea celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. În unitatea noastră învăţămîntul agrozootehnic de masă are acum, în perioada de iarnă, în general, un caracter teoretic, iar în timpul campaniilor de primăvară, vară şi toamnă se pune accentul pe modul cum sînt aplicate în practică cunoştinţele dobîndite. Cum e şi firesc, la aceste cursuri participă toţi membrii cooperatori, toţi locuitorii comunei. Cursurile cuprind o gamă largă de domenii, precum cultura mare, pomicultura, legumicultura, zootehnia, accentul punîndu-se pe dezbaterea tuturor problemelor în strînsă legătură cu condiţiile specifice ale unităţii noastre. Noi, lectorii, putem să afirmăm că pentru fiecare temă ne pregătim în mod special prin aprofundarea materialului de studiu. Există, desigur, loc de mai bine, mai ales în ceea ce priveşte folosirea pliantelor, schiţelor, mulajelor, a altor mijloace, legarea problemelor teoretice de aplicaţiile practice în condiţii de producţie.

Acumularea de cunoştinţe noi a făcut şi în anul trecut, an cu condiţii climatice mai puţin favorabile, ca multe echipe, cum sînt cele coordonate de Marcela Munteanu, Silvia Măceşanu, Floarea Neculai, Angela Vasile, Ecaterina Brînzea, Ion Mircea, să realizeze densităţi optime la culturile de porumb şi floarea soarelui, să execute tăierile de formare, regenerare şi rărire în pomicultură la parametrii superiori, ceea ce a condus, evident, la obţinerea unor recolte bune. La cursurile din acest an insistăm, cum e şi firesc, asupra obiectivelor pe care le avem de îndeplinit în 1988. În centrul preocupărilor se înscrie în momentul de faţă întinerirea plantaţiilor pomicole. Pe 60 de hectare din cele 300 planificate în acest cincinal s-au realizat livezi intensive şi superintensive cu 500—800 pomi la hectar. Se acordă, totodată, atenţie creşterii fertilităţii solurilor din zona de şes, executîndu-se datorită timpului prielnic lucrări de scarificare şi amendare. Un program complex de măsuri vizează asigurarea efectivelor de animale şi a bazei furajere corespunzătoare prin îmbunătăţirea pajiştilor şi fîneţelor, prin executarea de suprainsămînţări şi fertilizări, numai în acest an urmînd a fi acoperite peste 300 ha.

De asemenea, aplicarea unor programe diferenţiate de creştere a animalelor, în funcţie de condiţiile şi posibilităţile fiecărei ferme, a dus la înregistrarea unor producţii corespunzătoare. Sîntem conştienţi de faptul că învăţămîntul agrozootehnic de masă reprezintă una dintre cele mai eficiente şi sigure forme de acumulare a cunoştinţelor agricole, moderne. În acest spirit, se şi desfăşoară în acest an toate cursurile, căutînd să cuprindem un număr cît mai mare de cooperatori, astfel încît să asigurăm creşterea gradului de calificare la nivelul cerut pentru fiecare om al muncii din agricultura comunei Pătîrlagele".

D. I. DINCĂ

DIALOGURI DESPRE PASIUNE

LICEUL „ANDREI ŞAGUNA" din BRAŞOV este bine cunoscut atît conjudeţenilor, cît şi liceenilor din întreaga ţară ca o şcoală care face cinste învăţămîntului românesc. Este o şcoală ai cărei elevi se află an de an printre protagoniştii concursurilor şcolare, printre cîştigătorii unor locuri fruntaşe în întrecerea utecistă, printre admişii în învăţămîntul superior. Există un secret al acestor performanţe deţinut de elevii şi de cadrele didactice de aici? Ce îi caracterizează, ce le defineşte efortul, ce calităţi au ei? Iată cîteva dintre întrebările pe care mi le-am pus înainte de a începe dialogul cu cîţiva dintre elevi, iată cîteva dintre întrebările care au stat la baza discuţiei noastre care mi-a relevat adolescenţi inteligenţi, dispuşi şi capabili să dialogheze, adolescenţi care gîndesc asupra prezentului şi viitorului lor cu seriozitate şi cu o maturitate deosebite. Discuţia, pe care am lăsat-o să „curgă" la iniţiativa interlocutorilor mei, nu a fost bazată pe întrebări şi răspunsuri, ci a fost o reală masă rotundă la care am aflat că deosebit de importante sînt, în dobîndirea performanţelor şcolare, elevul, cu calităţile şi defectele lui, pasiunea profesorului şi modul în care reuşeşte să implice elevul în această pasiune, că esenţiale sînt atenţia, seriozitatea, disciplina, optimismul, încrederea, înfrîngerea timidităţii etc. Şcoala, s-a insistat, este locul, spaţiul în care tînărul pune bazele cunoştinţelor sale şi începe să-şi dezvolte pasiunile, este spaţiul în care învaţă regulile colectivităţii, ale competiţiei şi echităţii. Şcoala este spaţiul în care se oferă formula omului complet, în care fiecare este egalul celuilalt şi învaţă să-şi fie sieşi egal în aspiraţii, în pretenţii şi efort. Mărturisesc aici, înainte de a vă face cunoştinţa acestor elevi, că dialogul s-a prelungit mult peste timpul prestabilit din dorinţa de a auzi — pentru a vă împărtăşi — cît mai multe dintre ideile acestor minunaţi adolescenţi. O să vi-i prezint pe fiecare cu cîte cel puţin o intervenţie pentru a-i cunoaşte, pentru a putea intra cu ei într-o conversaţie imaginară din care, nu mă îndoiesc, cu toţi veţi ieşi în cîştig.

Silviu Savin, XI A. Foarte importantă este competiţia, pentru că în competiţii îţi descoperi pasiunile, pentru că în competiţie te străduieşti să fii mereu mai bun, mereu primul. Mie, la început, mi-a plăcut foarte mult matematica unde am obţinut bune performanţe. A început să-mi placă din ce în ce mai mult fizica, la care am obţinut o menţiune la faza naţională a olimpiadei şi cred că va urma între pasiuni să se înscrie şi chimia, la care pînă acum n-am obţinut performanţe.

Silviu Cucerzan, XI D. Da, la concursuri se pune în valoare ambiţia, dar nu-i suficient pentru pasiune. Pasiunea nu o poţi aprecia dacă nu o ai, o pasiune este ceva mai mult decît o preocupare profesională, decît o sarcină de rezolvat, pasiunea ta nu trebuie neapărat să fie împărtăşită de altcineva în afara ta. Eu cred că la vîrsta noastră este foarte important, ca o cheie a succesului, să-ţi cauţi, să-ţi descoperi o pasiune, să-ţi descoperi şi să-ţi etalezi sensibilitatea care ne este proprie dar pe care, de multe ori, dintr-o prejudecată care poate aparţine timpului, dar nu numai, o ascundem din timiditate, din jenă faţă de colegii de generaţie. Ar trebui să învăţăm în lupta de a ne descoperi pasiunile, de fapt pe noi înşine, să fim noi înşine cu calităţile şi defectele noastre.

PROBLEMELE ŞCOLII VĂZUTE DIN BANCĂ

Ioana Paştina, X C. Aşa este, cum spune Silviu Cucerzan. Am înţeles că este necesar să lupt cu mine, să-mi găsesc sensibilităţile, să mă cunosc, să mă descopăr. La aceasta m-a ajutat şi munca mea în cadrul comitetului U.T.C. pe liceu. În această muncă am fost obligată să îmi cunosc colegii, să organizez acţiuni prin care să previn faptele care ar fi putut să ducă la scăderea randamentului şcolar, la acte de indisciplină. Dacă au apărut astfel de fapte, mărunte, am luat legătura cu elevul, cu familia lui pentru a determina cauzele şi a-l ajuta să le elimine. Apoi, noi avem relaţii de adevărată colaborare cu profesorii diriginţi care ne ajută foarte mult în activitatea noastră. Şi, aşa cum vă spuneam, în aceste împrejurări am învăţat să mă cunosc, să-mi aflu pasiunile şi să le cult.v.

Sorin Modorcea, X B. Şi eu, în calitate de secretar al comitetului U.T.C. pe liceu, am constatat virtuţile combativităţii, însemnătatea acesteia, valoarea exemplului personal, necesitatea de a fi exigent cu tine însuţi înainte de a fi exigent cu ceilalţi.

Mihaela Dascăl, X A. Trebuie, este o necesitate, ca noi să învăţăm tot timpul. Este foarte important să fii atent la ore, să studiezi acasă. Sigur, mai sînt şi elevi care se uită pe pereţi în timpul orelor. Lor le este foarte greu apoi. Pentru că învăţatul, performanţa, depind de noi în primul rînd, nu de profesor. Cu toate că... Pînă în clasa a IX-a nu mi-a plăcut chimia. Cred că din cauza profesorului. Apoi, în clasa a IX-a m-am înscris la cercul de chimie şi a început să-mi placă. Este foarte important studiul individual, el te poate duce la pasiune.

Claudiu Dumitriu, XI A. Eu nu cred că pasiunea este necesară pentru afirmarea profesională, să-i zicem. Pasiunea este pentru timpul liber, de exemplu muzica, mersul cu bicicleta, pescuitul etc.

Livia Şerbănescu, XII C. Nu cred că ai dreptate în totalitate, Claudiu. Pasiunea este ceva care te face să renunţi la altceva. Şi pasiunea poate aparţine preocupării tale profesionale, atunci cînd ţi-ai ales bine drumul în viaţă, sau poate să fie tangenţială, sau chiar opusă preocupărilor tale de fiecare zi. Oricum, ca elevi, este necesar să ne facem o cultură generală solidă, să ne făurim baza de la care să pornim în cultivarea pasiunilor noastre care, atunci cînd există cu adevărat, ne răpesc foarte mult timp. Pasiunea apare şi se consolidează în timp. Sînt oameni care nu au nici o pasiune, sînt oameni care au mai multe pasiuni, sînt oameni care au o singură pasiune, şi toţi pot fi oameni de nădejde la locurile lor de muncă, sau, din contră...

Cristin Chitean, X C. Trebuie să înţelegem, pasiunea este caracterizată de plăcere, nu de ambiţie. Aici, putem dezvolta. Am văzut mulţi elevi care din ambiţie — a lor sau a părinţilor — învaţă şi reuşesc la facultate, la medicină să zicem. Dar dacă nu au făcut-o din plăcere, din pasiune deci, nu vor fi niciodată mulţumiţi, nu-şi vor face meser.a cu — atenţie! — plăcere. Din ambiţie nu poţi fi un medic bun! Am dat un exemplu.

Ionuţ Pereş, XI A. Mai este ceva. Pasiunea poate exista. Dar ea nu dă roade în afara socialului, dacă nu eşti băgat în seamă, pasiunea se ofileşte şi interesul scade. Eu eram pasionat de lecturi din domeniul istoriei, făceam vizite la obiective arheologice, colecţionam „cioburi", dar nefiind băgat în seamă — şi din cauza mea; se vorbea aici de timiditate —, m-am îndreptat spre fizică, matematică, chimie. Dar, în clasa a IX-a m-am înscris la cercul de istorie, am început să fac referate, în clasa a X-a am primit la faza naţională a concursului de istorie premiul special al juriului şi pasiunea a reînflorit. Cred că rolul şcolii acesta este: să ne descopere pasiunile, indiferent care ar fi ele, să „le bage în seamă", şi să-i stimuleze pe elevi. La noi se face acest lucru prin cercurile pe obiecte, prin discuţiile cu tovarăşii profesori, prin cunoaşterea dintre noi.

Cristin Chitean. Aş vrea să mai adaug că pasiunea este generată de mica cercetare: să fii curios ce au făcut alţii şi să încerci să descoperi şi tu ceva nou. Eu am încercat să descopăr noi teoreme, noi proprietăţi; deocamdată, rezultatele mele nu au o aplicaţie aşa largă. Dar nu-i timpul trecut.

★

Evident, discuţia a fost mult mai largă. Am selectat doar cîte puţin din părerile fiecărui interlocutor cu intenţia, mărturisită de altfel, de a cunoaşte noi colegi de generaţie, adolescenţi care privesc cu maturitate prezentul şi viitorul, care au înţeles menirea şcolii, care-şi înţeleg sarcinile de tînăr aflat în plin proces de formare.

MIOARA VERGU-IORDACHE

ISTORIA — RĂDĂCINA DE AUR A EXISTENŢEI

(Urmare din pag. 1)

de trai al oamenilor muncii; numai în anul trecut s-au construit aproape 4 000 de apartamente, cea mai recentă realizare urbanistică fiind ansamblul arhitectural „Griviţa Roşie", format din blocuri şi magazine, inaugurat în preajma alegerilor de deputaţi de la 15 noiembrie 1987. O dorinţă a craiovenilor, transportul în comun cu tramvaiul, a fost şi ea realizată, şi chiar mai devreme cu un an! Reţeaua şcolară cuprinde 78 558 elevi şi 2 714 cadre didactice; din 1966 funcţionează Universitatea, avînd în prezent 7 facultăţi. În ediţia ultimă a „Cîntării României", au participat 1 427 formaţii cu 30 538 membri. Dar nu poţi vorbi despre Craiova fără să aminteşti desigur şi rezultatele îndrăgitei echipe de fotbal „Universitatea".

Aceasta este Craiova de ieri, dar şi Craiova zilelor noastre, a acestui timp prezent care devine şi el istorie, rădăcină de aur lîngă celelalte rădăcini de aur, prin care îşi trage puterea viitorul, un viitor strălucit, aşa cum îl prevedea încă în anul 1946 pentru întreaga Oltenie cel care se află astăzi prin voinţa unanimă a partidului şi a poporului la cîrma destinelor noastre comuniste: „Noi, comuniştii, dorim ca din Oltenia lui Tudor Vladimirescu, sărăcită şi înapoiată acum datorită jugului moşieresc, să facem o Oltenie bogată, cu o industrie şi o agricultură puternică. Noi dorim ca din Craiova, cetatea banului şi a opresiunii, cum era în trecut, să facem o cetate a muncii, a culturii în Oltenia".

Astăzi, în „Epoca Nicolae Ceauşescu" străvechea „cetate a Băniei" străluceşte cu o intensă lumină în constelaţia ctitoriilor acestui nou ev comunist căruia avem privilegiul de a-i fi contemporani, numărîndu-ne între făuritorii săi.

CARTEA DE FILOSOFIE

Omul şi computerul — un raport multidimensional*)

În contextul actual al preocupării pentru studiul proceselor de comunicare şi, într-un plan mai larg, al acţiunii sociale şi al valorilor umane, recenta carte a Corneliei Bărliba se remarcă prin calitatea elaborării, prin bogăţia şi diversitatea informaţiei întrunite într-un demers teoretic dominat de intenţia interdisciplinarităţii şi a resemnificării filosofice. Căci **„Paradigmele comunicării"** se situează în continuitatea demersului din lucrarea ei anterioară **„Informaţie şi competenţă"** pe traiectoria metodologică a „conştientizării nivelului de model teoretico-acţional pe care îl prezintă dintr-o perspectivă interdisciplinară". În atenţie se află astfel fenomenul comunicaţional contemporan, în a cărui studiere, interpretare şi înţelegere autoarea foloseşte cu pertinenţă şi discernămînt atît elemente de maxim interes şi actualitate din teoria informaţiei şi teoria comunicării, cît şi ale discursului teoretico-filosofic integrator, contemporan, prin care relevă fondul uman valoric al oricărui veritabil proces de comunicare. De fapt, întreaga elaborare este dominată de convingerea că „subiectul uman rămîne singurul public şi singurul judecător al activităţii comunicaţionale". În cadrul procesului de raportare şi autoraportare a acestuia se realizează propriu-zis solidarizarea dimensiunii tehnologiste cu cea umană şi se relevă astfel „finalitatea socială, eficienţa socială a comunicării computerizate".

Ideea redimensionării umane a comunicării computerizate este argumentată, ca o reacţie faţă de orice reducţionism de factură tehnologistă, şi prin apelul la o celebră formulă modernă de afirmare a valorii umanului: „Cogito ergo sum" („Cuget, deci exist") a lui R. Descartes (în celebrul **„Discurs despre metodă"**, 1637), resemnificat aici prin: „Comunico ergo sum". (Comunic, deci exist). Tocmai existenţa unei comunităţi „oferă realitate actului comunicaţional realizat atît de subiecţii umani cît şi de calculatoare". „Cunosc, deci exist" ar fi astfel ceea ce o autoare numeşte „o paradigmă sui-generis a computerului generaţiilor viitoare", cu largi implicaţii pentru explicarea complexităţii proceselor din univers.

De fapt, studiul paradigmelor ştiinţei şi al paradigmelor comunicării pune în atenţie o interacţiune specifică: paradigmele ştiinţei sînt obiectivate prin paradigmele comunicării, sînt „modelate" în cadrul unor modalităţi specifice de exprimare, de formulare în contexte intelectuale şi sociale. De aici şi ideea de bază argumentată în volum: „semnificaţia unei noi structuri a comunităţii în comunicarea contemporană relevată esenţial de «comunitatea» subiectului uman cu computerul".

Pe fundalul tezei „paradigmele comunicării sînt paradigme ale medierii" sînt analizate probleme de bază ca: medierea în comunicare; medierea ca mesaj; paradigmele umanului informalizat; paradigmele ecologice informaţionale; paradigmele universalităţii. În „Mesajul neconvenţional al autorului" reapare ideea centrală: „Computerul va universaliza nevoia de dialog a fiinţei umane într-o formă contemporană, dar, mai ales, în forme ale viitorului comunicaţional". Erou al comunicării, computerul apare astfel ca „eroul comunicării", o paradigmă a viitorului numai cu o condiţie: păstrarea fondului uman al oricărei comunicări şi al afirmării prin informaţie a valorilor fundamentale.

Paradigmele comunicării se bazează totodată pe o analiză de fond, bine specializată, a ceea ce este propriu-zis paradigmă în modelarea umanului şi a acţiunii umane, ceea ce transformă întregul demers într-o pledoarie pentru uman şi creaţia umană.

Angajată în dezbaterile teoretico-ideologice contemporane, cartea reprezintă totodată o replică în spiritul concepţiei revoluţionare despre lume, la tentativele teoretice (de tip reducţionist) ce absolutizează rolul şi ponderea laturii instrumentale a tehnicii şi transformă virtualităţile computerului şi ale informaţiei computerizate într-un miraj al calculului şi al inteligenţei artificiale. „Minunile" tehnicii nu se află însă în instrumentarul ei şi nici în aspectul cifric, ci în paradigmele ce potenţează în mod exemplar creativitatea, demiurgicul din om, precum şi valorile umane fundamentale: adevărul, binele şi frumosul.

ALEXANDRU BOBOC

*) **Cornelia Bărliba, „Paradigmele comunicării", Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1987.**

DE PESTE HOTARE

STIRI·NOTE·COMENTARII·STIRI·NOTE·COMENTARII·STIRI·NOTE·COMENTARII

Grăitoare mărturie a prețuirii și înaltului prestigiu internațional al președintelui României,

LA LONDRA A APĂRUT VOLUMUL:

„NICOLAE CEAUȘESCU, OM DE STAT ȘI LUPTĂTOR PENTRU DESTINDERE, DEZARMARE ȘI PACE"

Expresie a înaltei aprecieri de care se bucură în Marea Britanie, în întreaga lume președintele României, activitatea sa prodigioasă pusă în slujba intereselor supreme ale poporului român, a idealurilor de înțelegere, colaborare și pace între popoare, la Londra a fost lansat volumul intitulat „Nicolae Ceaușescu, om de stat și luptător pentru destindere, dezarmare și pace", amplă lucrare consacrată personalității conducătorului partidului și statului nostru, operei sale teoretice și practice.

Semnat de publicistul Robert Govender și apărut în prestigioasa editură „Unified Printers and Publishers Ltd.", volumul răspunde interesului larg manifestat în cercurile politice, în rîndul opiniei publice față de personalitatea președintelui Nicolae Ceaușescu, față de gîndirea sa politică originală, novatoare, de contribuția de inestimabilă valoare la progresul rapid și multilateral al României, la soluționarea problemelor cardinale ale lumii contemporane.

Editat în limba engleză, în condiții grafice excelente, volumul se deschide cu portretul tovarășului Nicolae Ceaușescu și cu o **Introducere**, în care se explică temeiurile apariției acestei lucrări însumînd peste 270 de pagini. „România — se relevă în Introducere — a înregistrat un progres fenomenal atît pe plan intern, cît și internațional, mai ales în ultimele două decenii. Românii, conduși de p r e ș e d i n t e l e Nicolae Ceaușescu, unul dintre oamenii de stat de frunte ai lumii, filozof și teoretician comunist, și-au scos țara dintr-o stare de înapoiere economică și au plasat-o ferm pe calea socialistă, spre statutul de națiune avansată. România înregistrează unele dintre cele mai înalte ritmuri de creștere în producția industrială și agricolă, în dezvoltarea științei și tehnologiei.

Pe plan extern, propunerile de substanță și raționale ale României pentru o lume liberă de arme nucleare, pentru întărirea rolului O.N.U., pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, pentru respectul față de principiile neamestecului în treburile interne ale națiunilor, suveranității și independenței, față de dreptul fiecărui popor de a-și decide propriul viitor economic și social, fără a i se impune sau a se recurge la amenințări din afară, pentru lichidarea neocolonialismului și a rasismului au atras pentru România și președintele său gratitudinea și respectul conducătorilor și oamenilor lucizi din toată lumea".

În Introducere sînt sintetizate concepțiile românești și direcțiile fundamentale de acțiune promovate consecvent de țara noastră, de președintele Nicolae Ceaușescu, pentru soluționarea viabilă și eficientă a marilor probleme cu care este confruntată comunitatea internațională, în primul rînd pentru edificarea păcii în lume. Este corect să menționăm, se arată în acest sens, că opinia publică internațională — care în mod treptat a trecut la respingerea războaielor, atît nucleare, cît și convențională, și care acum cere ca acordurile pentru eliminarea unui război nuclear să fie încheiate cît mai urgent — datorează o mare parte din inspirația și logica sa poziției puternic argumentate a președintelui Nicolae Ceaușescu în domeniul nuclear. Această lucrare arată de ce președintele Nicolae Ceaușescu deține un asemenea loc de onoare, nu numai ca unul dintre fiii cei mai iluștri ai României, ci și ca un conducător de talie mondială, cu largă viziune și umanism, cu o credință nestrămutată în capacitatea oamenilor de pretutindeni de a proteja Pămîntul, de a crea o lume mai bună și mai dreaptă pe planeta noastră.

În prima parte, structurată în zece capitole bogat ilustrate cu fotografii color, volumul înfățișează momente din viața și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, puternica sa personalitate de om politic, patriot și revoluționar, lupta îndelungată și neobosită pusă în slujba materializării aspirațiilor de dreptate socială și neatîrnare ale poporului român. Sînt înfățișate realizări reprezentative din domeniile vieții economice, sociale, științifice și culturale obținute în anii noii orînduiri, cu precădere în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al P.C.R., denumită cu deplin temei „Epoca Nicolae Ceaușescu". Sînt prezentate, de asemenea, pe larg legătura organică, armonioasă dintre politica internă și externă a partidului și statului nostru, concepția științifică de politică externă profund realistă și creatoare a președintelui Nicolae Ceaușescu, numeroasele sale demersuri, inițiative și contribuții de maximă importanță vizînd soluționarea în chip nou, democratic, a marilor probleme internaționale, asigurarea unui curs rațional, sănătos, de colaborare și pace, în viața mondială.

În partea a doua a lucrării este prezentată o selecție de expuneri și cuvintări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, semnificative pentru cunoașterea drumului impresionant parcurs de poporul român în efortul de înălțare a patriei, în promovarea unei politici de largă deschidere spre lume, de destindere, colaborare și pace. Se evidențiază că, pentru vasta și neobosita sa activitate în fruntea partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu se bucură de dragostea și recunoștința întregului popor român și, totodată, de un înalt prestigiu internațional. „Președintelui României i s-au conferit numeroase titluri, inclusiv de doctor în științe economice și politice și, de asemenea, de «doctor honoris causa», de către universități din întreaga lume" — se relevă în lucrare. „Scrierile sale au fost publicate în numeroase țări. Biografia și selecții din lucrările sale au fost tipărite în 103 volume, în 20 de limbi străine, între anii 1971—1987. Contribuțiile sale la cauza păcii și dezarmării sînt bine cunoscute și au fost recunoscute prin acordarea Medaliei de aur «Frederic Joliot Curie», cea mai înaltă distincție a mișcării pentru pace, și a altor peste 50 de distincții similare, sub formă de ordine și medalii, românești și străine".

În capitole distincte, intitulate **„Bazele politicii externe a României", „Oprirea cursei înarmărilor nucleare", „România la O.N.U.", „Știința, pacea și dezvoltarea"**, cititorul are posibilitatea să cunoască în profunzime multiplele valențe ale concepției atotcuprinzătoare de politică externă a conducătorului partidului și statului nostru, viziunea realistă, curajoasă, profund umanistă a președintelui Nicolae Ceaușescu privind căile practice de rezolvare a marilor probleme internaționale actuale și de perspectivă.

Prin dialogul la nivel înalt, prin pozițiile promovate și prin inițiativele lansate pe arena mondială — se arată în volum — președintele Nicolae Ceaușescu și-a adus și își aduce o contribuție de primă importanță la întărirea legalității internaționale, la eforturile pentru oprirea cursei înarmărilor și înfăptuirea dezarmării, cu prioritate a dezarmării nucleare, la dezvoltarea cooperării și întărirea securității în Balcani și în Europa, la reglementarea prin mijloace pașnice a tuturor conflictelor și diferendelor dintre state, la lichidarea subdezvoltării și decalajelor economice, la întărirea rolului O.N.U. în viața internațională, la instaurarea unei noi ordini politice și economice mondiale.

Capitolul final al lucrării, intitulat sugestiv **„Viitorul"**, proiectează o imagine luminoasă, relevînd că, beneficiind de concepția politică clarvăzătoare și conducerea înțeleaptă ale p r e ș e d i n t e l u i Nicolae Ceaușescu, de programe realiste și cutezătoare de dezvoltare, poporul român — care a obținut realizări remarcabile într-o perioadă de timp relativ scurtă — poate să scruteze cu încredere viitorul său liber și independent.

La festivitatea prezentării lucrării, desfășurată sub auspiciile editurii „Unified Printers and Publishers Ltd.", la Centrul Internațional al Presei din Londra, au participat H. Walker, vicepreședinte al Camerei Comunelor, Gordon Mc. Lennan, secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie, personalități ale vieții politice, sociale și culturale, conducători ai unor companii și firme economice, membri ai conducerii Asociației de prietenie Marea Britanie — România, reprezentanți ai unor case editoriale britanice, ziariști.

În cuvîntul rostit cu acest prilej, directorul și redactorul șef al editurii „Unified Printers and Publishers Ltd.", *Gaziul Khan*, evidențiind importanța lucrării publicate, a amintit faptul că cititorilor britanici le-au fost prezentate în ultimii ani mai multe volume consacrate personalității președintelui Nicolae Ceaușescu, poziției României într-o serie de probleme esențiale ale vieții internaționale.

Noi — a relevat vorbitorul — ne-am inspirat în mod deosebit din tezele și analizele unuia dintre cei mai destoinici și influenți oameni de stat ai timpului nostru, președintele Nicolae Ceaușescu, personalitate respectată în întreaga lume nu numai pentru puterea sa de muncă și pentru creativitatea sa ca om de stat, ci, în același timp, și datorită modului înțelept în care a contribuit la creșterea prestigiului țării sale pe plan mondial. Trebuie să spunem că nimeni altul nu a făcut mai mult decît președintele României pentru a sublinia nedreptățile actualei ordini economice internaționale și a evidenția necesitatea de a o schimba, de a o înlocui cu un sistem realist mai echitabil.

Sîntem foarte bucuroși să considerăm această carte, lansată cu cîteva zile înaintea aniversării zilei de naștere a președintelui României, drept un omagiu adus distinsei sale personalități, a declarat vorbitorul. Editura pe care o conduc, a adăugat G. Khan, este bucuroasă să exprime urări de sănătate, de fericire și „La mulți ani !", cu ocazia zilei sale de naștere, unui mare om de stat.

A luat apoi cuvîntul *Robert Govender*, care, după ce și-a exprimat satisfacția deosebită pentru publicarea celei mai recente dintre lucrările sale — „Nicolae Ceaușescu, om de stat și luptător pentru destindere, dezarmare și pace" — a elogiat demersurile și inițiativele președintelui Nicolae Ceaușescu pentru realizarea unei lumi mai bune și mai drepte, libere de arme nucleare și războaie.

Președintele României — a spus el — a evidențiat că acumularea armelor și a rachetelor nucleare, proliferarea și perfecționarea lor au schimbat radical modul în care gîndim noi în prezent problemele privind războiul. Astăzi, un război este de neconceput, deoarece, în mod inevitabil, armele nucleare ar produce o catastrofă de proporții incalculabile : într-o asemenea situație nu va exista nici un învingător ; învinsă va fi omenirea, care, pur și simplu, va dispărea de pe fața Pămîntului.

Sîntem profund recunoscători președintelui Nicolae Ceaușescu de a ne fi reamintit acest lucru, recunoscători, de asemenea, pentru modul consecvent și înțelept în care folosește fiecare prilej pentru a acționa constructiv în vederea eliminării terorii nucleare, a spus Robert Govender.

Cei prezenți la festivitate și-au exprimat satisfacția în legătură cu apariția în Anglia a noului volum consacrat personalității și operei tovarășului Nicolae Ceaușescu, volum ce se înscrie, neîndoielnic, ca un omagiu adus concepției filozofice și activității practice strălucite a președintelui României.

(Agerpres)

ORIENTUL MIJLOCIU

BAGDAD 17 (Agerpres). — Aflat simbătă la Bagdad, președintele Egiptului, Hosni Mubarak, s-a întîlnit cu președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat. După cum a anunțat agenția WAFA, citată de agenția KUNA, în cadrul întrevederii a fost discutată în principal situația din teritoriile arabe ocupate. Cele două părți au subliniat necesitatea unor eforturi intense pentru organizarea unei conferințe internaționale pentru pace în Orientul Mijlociu.

BAGDAD 17 (Agerpres). — Președintele Irakului, Saddam Hussein, a avut la Bagdad convorbiri cu Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei. După cum informează agenția INA, în cadrul convorbirilor șeful statului irakian a reafirmat sprijinul deplin al țării sale față de lupta dreaptă a poporului palestinian, sub conducerea O.E.P.

NAȚIUNILE UNITE (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U., întrunit în sesiune de urgență, la cererea reprezentantului permanent la Națiunile Unite al Libanului a luat în dezbatere un proiect de rezoluție în care se condamnă intervenția Israelului în sudul Libanului. Documentul cere Israelului să pună capăt „uzurpării teritoriului" și „practicilor abuzive împotriva populației civile" — informează EFE.

După intervențiile ambasadorilor Libanului și Iordaniei, reuniunea consiliului a fost amînată pentru luni, 18 ianuarie, pentru a lăsa timp pentru noi consultări în vederea adoptării unui text final.

DAMASC (Agerpres). — La Damasc au început convorbirile ministrului afacerilor externe al Siriei, Farouk Al-Sharaa, cu vicecancelarul și ministrul de externe al R.F. Germania, Hans Dietrich Genscher. După cum relevă agenția SANA, citată de T.A.S.S., ministrul vest-german a declarat că țara sa se pronunță pentru convocarea unei conferințe internaționale, sub egida O.N.U., privind găsirea căilor instaurării unei păci atotcuprinzătoare în Orientul Mijlociu. R.F.G. — a menționat el — susține dreptul poporului palestinian la autodeterminare.

La rîndul său, ministrul sirian de externe a reliefat rolul important ce revine țărilor europene în eforturile de instaurare a păcii și stabilității în Orientul Mijlociu.

AMMAN 17 (Agerpres) — Regele Hussein al Iordaniei a avut la Aqaba convorbiri cu președintele Egiptului, Hosni Mubarak, care a efectuat o scurtă vizită în Iordania, venind din Irak. În centrul atenției celor doi șefi de stat s-au aflat o serie de probleme privind lumea arabă, în special situația din teritoriile ocupate de Israel. Au fost, de asemenea, examinate conflictul dintre Iran și Irak, modalitățile de întărire a solidarității arabe și promovarea relațiilor bilaterale.

Agenția MENA remarcă faptul că aceasta este cea de-a 13-a întîlnire între cei doi șefi de stat după restabilirea relațiilor diplomatice între Egipt și Iordania, în septembrie 1984.

AMMAN (Agerpres). — Președintele Consiliului Național Palestinian, șeicul Abdul Hamid Al-Sayeh, a condamnat deportarea de către Israel a patru palestinieni din teritoriul de pe malul de vest al Iordanului. Acțiunea israeliană — a declarat el — contravine rezoluției Consiliului de Securitate — scrie ziarul iordanian „Al Dustur", citat de agenția China Nouă.

BONN (Agerpres) — Ministrul de externe al R.F.G., Hans-Dietrich Genscher, a subliniat, într-un interviu, necesitatea convocării de urgență a unei conferințe internaționale de pace în Orientul Mijlociu. El a arătat că situația din regiune poate fi îmbunătățită numai pe calea negocierilor, spre folosul tuturor părților implicate.

BEIRUT (Agerpres) — Potrivit estimărilor Confederației generale a oamenilor muncii din Liban, principala centrală sindicală, prețurile au crescut în cursul anului trecut în această țară cu peste 730 la sută. Experții economici libanezi apreciază că nivelul ridicat al inflației a fost determinat, între altele, de instabilitatea politică și prelungirea crizei interne, de agresiunile externe.

WASHINGTON (Agerpres) — Sîntem gata să ne așezăm la masa tratativelor cu inamicul nostru, în cadrul unei conferințe internaționale asupra Orientului Mijlociu — a declarat Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, într-un interviu acordat companiei de televiziune americane ABC, citat de agenția TASS. El a precizat că O.E.P. nu intenționează să condiționeze în nici un fel desfășurarea unui asemenea forum dacă și Israelul va proceda la fel.

Yasser Arafat a arătat, de asemenea, că poporul palestinian este gata să lupte cu arma în mînă pentru a pune capăt ocupației israeliene și a dobîndi independența națională în cadrul unui stat propriu.

R.D. GERMANĂ : Centrul de prelucrare a datelor din Magdeburg, primul cu sistem multicomputer din R.D.G., dat în folosință la sfîrșitul anului trecut. Unitățile economice din țară pot apela la memoria computerelor unde sînt stocate, pînă în prezent, peste 400 de soluții pentru diferite procese tehnologice

Acțiuni și luări de poziții în favoarea dezarmării și păcii

NEW DELHI 17 (Agerpres) — Prin sosirea la New Delhi, s-a încheiat „Marșul internațional al păcii". Această manifestare, la care au participat reprezentanți ai opiniei publice de pe cinci continente, a început la 4 decembrie 1987, în orașul indian Ahmadabad.

La încheierea „Marșului internațional al păcii", la New Delhi a fost organizat un miting în cadrul căruia participanții și-au exprimat încrederea în capacitatea popoarelor de a determina adoptarea de măsuri de dezarmare nucleară.

STOCKHOLM 17 (Agerpres) — Cu ocazia reuniunii de săptămîna viitoare de la Stockholm, reprezentanții celor șase state semnatare ale Declarației de la New Delhi, co-autoare ale Inițiativei pentru Pace și Dezarmare (Argentina, Grecia, India, Mexic, Suedia și Tanzania) va fi adoptată o declarație comună relevînd importanța întreprinderii unor noi pași pe calea dezarmării.

Cu aceeași ocazie, va avea loc un seminar în problemele păcii și dezarmării cu participarea unor personalități ale vieții internaționale.

WASHINGTON 17 (Agerpres) — Senatorul american Joseph Biden, care a efectuat recent un turneu prin mai multe țări vest-europene, a declarat, într-un interviu acordat postului de televiziune ABC, că, în cursul discuțiilor avute, interlocutorii au exprimat „cu o majoritate covîrșitoare" sprijinul față de tratatul privind eliminarea rachetelor cu rază medie de acțiune și operativ-tactice. Oameni politici de frunte din R. F. Germania, Franța, Marea Britanie și Belgia s-au pronunțat pentru ratificarea cît mai rapidă și fără amendamente a tratatului, a spus J. Biden.

BRUXELLES (Agerpres) — Asociațiile medicale din Belgia, care susțin activitatea organizației „Medicii lumii pentru preîntîmpinarea unui război nuclear", au anunțat lansarea unei campanii la nivel național în favoarea încheierii unui acord internațional cu privire la interzicerea tuturor experiențelor nucleare. Se are în vedere informarea largă a opiniei publice asupra urmărilor pozitive pentru întreaga planetă a încetării totale a testelor nucleare.

BONN 17 (Agerpres) — Purtătorul de cuvînt pentru problemele dezarmării al fracțiunii liber-democrate din Bundestagul vest-german, Olaf Feldmann, s-a pronunțat, într-un interviu acordat revistei vest-germane „Express", în favoarea continuării procesului de dezarmare prin includerea în așa-numita „soluție zero" și a rachetelor cu rază scurtă de acțiune. Totodată, el a subliniat necesitatea asigurării continuității procesului de dezarmare început și a relevat în context că nu trebuie să mai fie inițiată vreo acțiune de reînarmare, nici în domeniul convențional, nici în cel nuclear. Prin eliminarea tuturor armelor chimice și a asimetriilor din domeniul convențional va fi pregătit și drumul spre lichidarea rachetelor cu rază scurtă de acțiune, a precizat O. Feldmann.

Întîlnirea la nivel înalt a țărilor din America Centrală

SAN JOSE 17 (Agerpres). — Reuniunea de la San Jose a președinților țărilor din America Centrală — Costa Rica, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Salvador — s-a încheiat cu adoptarea unui document final. Participanții au căzut de acord că procesul de reglementare a situației din America Centrală, început prin înțelegerile de la Ciudad de Guatemala, trebuie continuat. Documentul subliniază necesitatea de a se înfăptui cît mai curînd încetarea focului în țările în care au loc lupte, amnistia generală și o deplină democratizare. Miniștrii relațiilor externe ai celor cinci state au fost însărcinați să controleze îndeplinirea înțelegerilor la care s-a ajuns.

Sesiunea Prezidiului Organizației de Solidaritate a Popoarelor Afro-Asiatice

CAIRO 17 (Agerpres) — În capitala egipteană s-au încheiat lucrările celei de-a 14-a sesiuni a Prezidiului Organizației de Solidaritate a Popoarelor Afro-Asiatice (OSPAA).

Participanții au adoptat un comunicat final în care cheamă la încetarea cursei înarmărilor pe Pămînt și în Cosmos, la reducerea bugetelor militare și transferarea mijloacelor financiare, materiale și intelectuale astfel eliberate în folosul țărilor în curs de dezvoltare.

Este condamnată cu hotărîre ocuparea ilegală a Namibiei, și este exprimată solidaritatea cu populația palestiniană din teritoriile de pe Malul de vest al Iordanului și Gaza. Participanții au cerut retragerea trupelor israelului din toate teritoriile arabe ocupate și reglementarea problemei palestiniene prin crearea unui stat palestinian independent, pronunțîndu-se, în acest scop, în favoarea convocării unei conferințe internaționale consacrate păcii în Orientul Mijlociu.

Documentul subliniază necesitatea încetării războiului dintre Iran și Irak și exprimă sprijinul față de inițiativele O.N.U. în această direcție.

Fermă condamnare a politicii de apartheid și agresiune a regimului rasist sud-african

NAȚIUNILE UNITE (Agerpres) — Politica brutală a regimului de apartheid de la Pretoria afectează serios copiii de culoare din Africa de Sud, se arată într-un raport al Comitetului special al O.N.U. împotriva apartheidului. Documentul condamnă faptul că în Africa de Sud rămîn în vigoare reglementări care statuează inegalitatea rasială și arată că victimele principale ale acestei politici segregaționiste sînt copiii. Astfel, rata deceselor în rîndul copiilor de culoare de pînă la un an este de 10 ori mai mare decît în rîndul copiilor populației albe. De asemenea, sistemul educațional din Africa de Sud se bazează pe discriminarea rasială, cheltuielile pentru învățămînt alocate unui copil de culoare fiind cu aproape 90 la sută mai mici decît în cazul unui copil alb.

În final, se lansează un nou apel comunității internaționale de a izola regimul rasist de la Pretoria și de a aplica sancțiuni generale și obligatorii împotriva acestuia.

LUANDA (Agerpres) — Lupte violente s-au desfășurat în ultimele zile împotriva forțelor regimului rasist sud-african în apropierea orașului angolez Cuito Cuanavale din provincia Kuando Kubango din sud-vestul țării, a anunțat un comunicat al Ministerului angolez al Apărării, citat de agenția Prensa Latina. Comunicatul informează că la lupte participă aproape 6 000 de soldați sud-africani care utilizează blindate, rachete și mortiere de diverse calibre. Se arată, de asemenea, că orașul a fost supus unor intense bombardamente aeriene și de artilerie.

LONDRA (Agerpres) — Uniunea Națională a Directorilor de Școală și a Cadrelor Pedagogice din Marea Britanie a lansat un apel tuturor elevilor țării să participe la un concurs de lucrări pe tema politicii de apartheid din Africa de Sud. Un prim concurs, organizat anul trecut, s-a bucurat de o mare participare, astfel încît uniunea a hotărît să organizeze anual un concurs similar.

PRETORIA (Agerpres) — Organizațiile democratice din R.S.A. au început o amplă campanie de protest față de condamnarea la moarte a șase patrioți sud-africani arestați în septembrie 1984 în baza unei învinuiri false de asasinare a unuia din reprezentanții autorităților locale din Sharpeville. După cum arată săptămînalul „Weekly Mail", în țară va începe o campanie de strîngere de semnături pe o petiție adresată șefului regimului, Pieter Botha, în care se cere comutarea sentinței capitale pronunțate împotriva celor șase patrioți.

de toate

Superlativ

În portul Miami din statul Florida a avut loc lansarea la apă a celei mai mari nave de pasageri din lume, „Sovereign of the Seas". Nava are lungimea de 266 metri și un deplasament de 74 000 tone, putînd lua la bord 2 276 pasageri și 750 membri ai echipajului și personalului de servire. „Sovereign of the Seas" are 14 punți, legate între ele prin 18 lifturi. De bordul giganticei nave a fost spartă o sticlă de șampanie pe măsură, avînd capacitatea de 25 litri și o înălțime de un metru.

„Suveranul mărilor", construită în Franța pentru armatori norvegieni, a sosit în S.U.A. la 3 ianuarie. Prima cursă comercială va fi efectuată în regiunea Mării Caraibilor.

Microorganism

Cercetătorii de la Institutul național nipon de cercetări în domeniul resurselor naturale au reușit să separe un microorganism care descompune tricloretilena, substanță utilizată pe larg în Japonia ca solvent industrial, fiind în același timp un factor de poluare a surselor de apă. În cadrul institutului menționat s-a stabilit că bacteria separată se hrănește cu tricloretilenă și prin metabolizare o transformă în acid carbonic.

Valoarea descoperirii este subliniată de faptul că, potrivit sondajelor, una din șase surse de apă potabilă din Japonia nu corespunde normelor din cauza conținutului de tricloretilenă, în unele cazuri concentrația de această substanță fiind de 1 000 de ori mai mare decît cea admisă.

Hotel gigant

Un hotel de 105 etaje se află în construcție la Phenian, capitala R. P. D. Coreene. După cum informează revista „Coreea astăzi", clădirea, amplasată pe o suprafață de 40 ha, va avea înălțimea de 300 m. Vor fi puse la dispoziție 3 000 camere, mai multe săli de conferințe, restaurante, săli de gimnastică terapeutică, bazine de înot. Din punct de vedere arhitectonic, hotelul va avea forma unei piramide, cu o alură sveltă și armonioasă. Vor fi construite, de asemenea, mai multe căi de acces, poduri și viaducte, care vor permite o legătură rapidă cu centrul capitalei.

Salon

În capitala Franței s-a deschis primul salon internațional al muzeelor și exposițiilor, acțiune în cadrul căreia sînt prezentate exponate valoroase aparținînd unui număr de circa 300 muzee din diferite țări. Sînt înfățișate, totodată, aspecte ale muncii de restaurare a obiectelor prețioase aflate într-un stadiu avansat de degradare, ca și operațiunile de catalogare, de depozitare în condiții corespunzătoare.

Descoperire

În cursul săpăturilor arheologice efectuate în apropierea orașului Odessa, pe malul Mării Negre, specialiștii sovietici au scos la iveală o originală formă de turnare pentru un cap de mistreț, confecționată în secolul al IV-lea i.e.n. Ea a fost descoperită alături de alte obiecte ce prezintă o valoare deosebită din punct de vedere istoric, cît și cultural într-o veche locuință a scalong=ilor, popor ce trăia în acele timpuri străvechi pe aceste meleaguri. Specialiștii consemnează importanța descoperirii, avînd în vedere că, spre deosebire de alte obiecte, forme de turnare din perioada respectivă nu au mai fost găsite, notează agenția T.A.S.S.

PE SCURT

● ÎN CONFORMITATE cu înțelegerea sovieto-americană la nivel înalt, un grup de specialiști americani a vizitat poligonul nuclear sovietic din zona Semipalatinsk în vederea desfășurării unui experiment comun de control.

După cum menționează agenția TASS, un grup de specialiști sovietici va face o vizită de răspuns la poligonul experimental american din Nevada, în perioada 25—30 ianuarie anul acesta.

● REPREZENTANTUL Tunisiei la Națiunile Unite, Ahmed Ghezal, a fost ales în unanimitate președinte al „Grupului celor 77" pe perioada anului 1988.

Președinția „Grupului celor 77" se exercită alternativ de fiecare din grupurile regionale ale țărilor în curs de dezvoltare membre.

„Grupul celor 77", din care fac parte 127 de țări în curs de dezvoltare, a fost creat în 1964 la prima sesiune a U.N.C.T.A.D. (Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare).

● LA ROMA vor începe la 26 ianuarie lucrările celei de-a X-a sesiuni anuale a Consiliului de conducere al Fondului Internațional pentru Dezvoltare Agricolă (F.I.D.A.), organism specializat al O.N.U., informează agenția ANSA.

Cuvîntul inaugural va fi rostit de către primul-ministru al țării-gazdă, Giovanni Goria.

De la înființarea sa, cu zece ani în urmă, F.I.D.A. a finanțat 220 de proiecte de dezvoltare a sectorului agricol în circa 90 de țări în curs de dezvoltare.

● LA SEDIUL Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.) din Geneva continuă lucrările reuniunii Consiliului Executiv al O.M.S., care analizează activitățile desfășurate de acest organism în anul 1987. De asemenea, este dezbătut raportul întocmit de directorul general al O.M.S. privitor la strategia mondială în domeniul sănătății pînă în anul 2 000.

Lucrările sesiunii vor lua sfîrșit la 20 ianuarie.

● LA CENTRUL O.N.U. din Viena va avea loc, începînd cu 25 ianuarie, un seminar internațional avînd ca subiect utilizarea sistemelor informaționale pentru promovarea femeilor în activitățile socio-economice la scară națională.

Adoptate la Conferința mondială de la Nairobi, din 1985, strategiile vizînd promovarea femeilor se bazează pe colectarea, prelucrarea și diseminarea informației referitoare la statutul și condiția acestora în diferite regiuni ale planetei, seminarul de la Viena avînd ca scop să faciliteze schimbul de experiență între factorii de decizie pe plan național în acest domeniu.

● PRIMUL-MINISTRU al Algeriei, Abdelhamid Brahimi, a conferit cu omologul său congolez, Ange Edouard Poungui, care a sosit într-o vizită la Alger. Cu acest prilej a avut loc un schimb de vederi privind evoluția relațiilor bilaterale și unele probleme internaționale de interes comun — informează Federația agențiilor naționale arabe — F.A.N.A.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66.

40 362